Năm thứ tư — Số 1003

Mỗi số 0$06

Thứ bảy 9 Décembre 1933

HAY DÙNG SỮA HIỆU

Dước nhà nam

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOẠN
72 Rue Lagrandière — Dây thép mới số 6,96

Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM

DEPOT LÉGAL
No 1948

Giá báo

Một năm.....	13 $ 60
Sáu tháng	7 00
Ba tháng.....	3 50
Mỗi tháng	1 20
Mỗi số	0 06

CÙNG KHÔNG NÊN QUÁ TRÁCH ANH EM ĐI HỌC TÂY VỀ

Tòa kiểm duyệt bỏ

Hiện thời nước nào trong thế giới cũng phải bàn khoăn lo nghĩ về vấn đề thanh niên tri-thức hết thảy. Hẳn độc-giả của một bài của ông Herriot mới về tình-cảnh thanh-niên nước Pháp học thành tài rồi mà phải ở không vô nghề, tức là bất mã bão nắy đi dịch đăng lâu rồi. Ngoài ra ở Đức ở Anh, ở Nhựt tỗn, tóm lại ở đâu cũng nghe có tiếng thở than lo nghĩ về chuyện đó hết thảy.

Tôi nói rằng nước nào cũng lo, lẽ là có nghĩa tương-đối : nước lớn lo nhiều, nước nhỏ lo ít, chớ không nước nào khỏi khỏi. Nhứt quán như nước Việt-nam ta đây, bộ hiện thời không có cái vấn-đề thanh-niên tri-thức đáng nên suy nghĩ sao

Lâu nay trong xã-hội mình thường nghe có tiếng phiền trách sao anh em đi học tây về chẳng làm nên công việc xứng đáng gì hết. Nhứt là nhiều người lão thành cựu-phái mà có nhiệt-tâm đối với quốc-gia chủng tộc. Họ tự hiến mình họ lớ tuổi rồi, chỉ còn giốc lòng trông mong ở phe tuổi trẻ học mới mà thôi.

Thế mà thấy phe nầy đi khiếng được một gánh tri-thức Âu Mỹ về chẳng chịu thì thở gì và phân phát cái gánh tri-thức kia cho sỉ nhờ, hay ngó thấy cho vui bụng một chút, thành ra tự nhiên người ta phải than thở trách móc vậy.

Sự thật, không nên lấy cớ việc thi-thố hoạt-động mà trách-thiện hết thảy các ông đi học tây về. Vì trong phái đó có lắm ông chỉ mang cái tiếng thôi, chớ không có chơn-tài thiệt - học về sự làm việc với không làm việc.

Nhưng cũng có nhiều ông đi có chơn tài, có thiệt học, lại có tâm chí và muốn hoạt-động lắm chớ, nhưng ta phải biết sự đi học thức thì về sách, muốn làm việc mà không được, là tại họ phải nhiều nỗi khó khăn ngăn trở đó.

Nỗi khó khăn ấy do ở hiện tại mà do ở quá khứ truyền lại cũng có.

Giải nghĩa ra cho hết, tất phải dài dòng, tôi chỉ muốn nói tóm tắt rằng : cái quá khứ làm cho khó khăn, là bởi nơi cái tâm tánh di-truyền của ta, là muốn giấp đỡ khuyến-khích nhau, là muốn làm những việc gì to lớn mạo-hiểm.

Cái khó khăn quá khứ thuộc về tâm tánh đó nó để ra cái khó khăn hiện tại thuộc về sự hành-vi, sự tài-lợi. Tôi tưởng rồi vấn đề học thành tài về, bộ chỉ có cái tài năng thôi, còn phương pháp hoạt động hành vi thì phải trông cậy ở người trong nước vừa giúp, vừa trông không có ai vừa giúp phương pháp cho họ thì bảo họ làm sao và làm gì bây giờ ?

Vì dụ một người đi học được nghề đặt hay nghề máy nọ máy kia, về nước họ muốn mở ra công xưởng để làm nhưng không có sẵn chịu xuất tiền hùn vốn để cho họ mở công xưởng thì cái tài, học chuyên môn của họ có thể đem ra làm món tiền tổ chức gì được ở đâu.

Tôi biết hiện nay có nhiều người ở trong cái cảnh hữu thì mà đành vô-dụng như thế, chớ không phải tự Họ kết thành một đoàn trí thức cao-cấp và thất-nghiệp, cũng như hạng ấy ở bên Pháp mà ông Herriot đã than thở đó.

Chẳng những không làm được việc gì to lớn mà thôi, mỗi ngày việc ỷ-thực sanh-nhai, mà họ cũng không có cơm ăn, không có chỗ làm, mới là tội nghiệp nết nữa. Thấy cái tình-trạng của người đi trước không may thất nghiệp, bèn chí bảy giờ có những người đi sau, nghĩ về đường xa mà phải lo sợ chán nản, không muốn đi học nữa cũng phải.

Than ôi ! Người ta dầu có tài năng đến đâu, mà vấn-đề y-thực cần phải lo ngại không có, thì còn trông làm công việc gì được nữa.

Vẫn biết đối với hạng thanh-niên tri thức, chánh-phủ bảo hộ không bị ràng buộc tất phải dùng, kiếm việc cho họ làm. Dầu ở nước nào cũng thế. Song tôi tưởng ở thời-thế nước ta chánh-phủ bảo-hộ tự nhận lấy cái trách-nhậm giáo-hóa quốc-dân, dưỡng dục nhơn-tài, vậy thì chánh-phủ cũng nên chiếu cố tới sự phận của thanh-niên tri-thức để cho họ có chỗ dụng nương mà sanh tồn hoạt-động được.

Vả biết chánh bọn thanh niên ấy cũng không trông nhờ tiu chánh-phủ bỏ dụng hay sự tấn trợ của chánh phủ, nhưng vậy mà sự ấy bao giờ cũng vẫn là một sự cần dùng trước hết cho họ. Coi như nước Xiêm nước Nhựt, khi mới bắt đầu duy tân cải cách, những thanh niên du học về, nhà nước đều phải tìm việc cho họ sanh tồn, giúp sức cho họ kinh-dinh hoạt động, hầu có chỗ thì thố được thì học của họ ra, tức là giúp lẫn cho quốc gia xã hội. Vì bọ là cái yếu tố cho cuộc tấn hóa một nước, nếu không dùng họ, thì họ đi học để làm gì cho ?

Bởi vậy tôi rất mong rằng đối với phái thanh-niên du-học thành tài cố nước Nam chúng đi hiện nay chánh-phủ nên dùng nết sách lợi dụng tài học của họ, giúp sức cho họ kinh dinh hoạt-động ; tôi cho lòng dân yên-ổn hay không, cũng có quan-hệ ở việc nầy rất lớn. Nếu họ đi học thành-tài rồi về, mà về nghề võ sự, tự nhiên sanh ra thất vọng về bi-quan, thì đâu có phải là điều phước lợi cho quốc-gia xã-hội, về lại còn khiến cho những người đi sau chán nản về sự học nữa thì nguy cho tiền đồ chúng ta lắm.

Các nhà chấp-chánh có nhiệt-tâm thành ý, chắc cũng biểu giám cho đó cho dân chúng tôi.

N. K. P.

Chuyện thi-phi

Hoàng-kim thương-đế

Tôi nghĩ to tướng cái đời mấy ngàn năm trước, khi cổ-nhơn chỉ dùng cách hòn-vật trao đổi, nghĩa là đem gạo đổi vải, đồng lúa đổi trâu, chớ chưa biết xài đồng vàng cất bạc là gì, thì chắc cái đời sanh-hoạt của cổ-nhơn vẫn vui sung sướng lắm.

Chắc cổ-nhơn không biết thế nào là những cái cảnh-tượng vì tiền mà người tài mang lụy khổ thân, kẻ nghèo ăn đói mặc rách.

Tôi cho cổ-nhơn sanh trước mấy ngàn năm, vậy mà mày mặn yên vui, chớ sanh sau số muộn vào hồi thế-giới đã bày kim-tiền ra rồi, mà nhứt là sanh nhằm đời nầy như anh em chúng ta, là cái đời người ta tôn Hoàng-kim làm Thượng-đế (Dieu Or) nầy, thật là nhiều đứng nỗi rầu buồn khó chịu lắm.

Người ta đến lúc có tiền, thì bề bạn ở đâu lại tới nhiều quá. Dầu cho kẻ ngày thường mình chưa quen biết chơi bời bao giờ, ngày nay cũng tìm cách làm quen, cũng mình vẫn vì, cũng mình thân yêu. Xét ra họ chẳng vẫn vì thân yêu gì với cái cá nhơn mình, mà là vẫn vì thân yêu với cái kim tiền mình có đó thôi. Thật có như lời vua Nã phá-luân nói : « Hạnh-phước của người ta mới có bạn, chớ chính người ta không có bạn đâu » (*L'homme n'a pas d'amis, c'est son bonheur qui en a*), nghĩ thật đúng hết sức.

Đến lúc người ta không tiền, thì bề bạn cũng ngày xa vắng đi đâu mất rác. Dầu cho bạn chí-thân ngày xưa, giờ họ kiếm đường xa lánh mình, lại lấy vợ mình. Đó cũng không phải họ lại lấy xa lánh xa lánh cái cá nhơn của mình đâu, chính là họ lạc lối xa lánh mình không tiền mà thôi vậy. Câu phong ca nầy của ta nói đúng với cái công-dụng tiền bạc và tâm-lý người đời về cũng :

Cha đời cái đó rách nhậy,
Mất chẳng mất bạn ni mấy đo ơi !

Đường cái thời-đại Hoàng-kim thượng đế, Của cải vạn năng nầy, chẳng có tiếc mà thôi. Nếu anh không có danh tiếng, cũng có kẻ vì anh mà khoe khoang ; nếu anh không có học vấn, cũng có kẻ vì anh mà tán-tụng ; nếu anh không có tri-thức kiến-lược, cũng có kẻ vì anh mà tán-cử tin dùng ; nếu anh không có vợ đẹp mến người, cũng có kẻ vì anh mà mối manh đăng nạp.

Anh có tiền, muốn làm ông chi chi cũng đặ :

Đồng tiền đi trước,
Chức tước đi sau.

Anh có tiền, dầu ngu dầu tài không đặt cũng là giỏi, thằng cũng là ông :

Vai mang túi bạc kề kề,
Nói quấy nói quá người nghe lăm lăm.

Thời tại, chỉ có danh tiếng mà trong tôi không xu, thì cũng vắng vẻ bạn bè. Chỉ có học vấn mà bốn phơi không nộng, thì cũng nói chẳng ai nghe, việc chẳng làm được. Chỉ có tư cách tri-thức mà không có tư-bổn tiền tài, thì cũng lận đận đường đời, khó làm sao nên được sự nghiệp. Chỉ có mảo ngọc vợ đẹp mà túi nhẹ tiền không, thì cũng khỏi tình mau tan, tơ duyên đã dứt : *Có tiền, con nghĩa, còn tình, hết tiền anh Nghệ chị Thanh đôi đường.*

Có người phát khóc mà nói rằng : «Có tiền thì sai quỷ khiến nấy, không tiền thì chơn quỷ bước tê » cũng phải.

Có người than thở đời bạc trước mắt ; còn người nghèo có chí, thì sự giàu có chẳng phải khó cầu. Cuộc suy thạnh giàu nghèo ở đời, nó tuần hoàn đắp đổi mà. Bởi vậy, thì trông rằng người phấn hầu cho có bền lòng kiên cáng, kẻ nghèo nầu có việc vững lòng gắng sức.

NAM-CHUC

Đức Bảo-đại thưởng Kim-tiền cho một bà già 121 tuổi

Vừa rồi Đức Bảo-đại, có thưởng Kim-tiền cho một bà già thọ đến 121 tuổi, tên là Khá-thị Nghiêm.

Thưởng Kim-tiền cho một người dân bà, số lẻ lên đến 121 tuổi như vậy, vì theo trong điển lệ, thì Kim-tiền chỉ để thưởng cho đàn ông thôi.

Đức Bảo-đại cũng biết thế, nhưng ngài nghĩ người thọ đến 121 tuổi như bà Khá thị-Nghiêm nầy, là đáng được hưởng ân-đức nhà vua, và lại những huy chương không có giống đực hay cái. Nghĩ vậy nên ngài cứ làm theo lòng nhơn đức của ngài.

Độc giả nhớ đón coi truyện

Vu Hô-thi-Mâu

Quan thượng thuộc-địa Dalimier đang lo về tình hình Đông-Dương

Ngày 12 nầy, ban ủy-viên tiền-tệ lại nhóm

Hôm thứ ba tuần rồi, ban ủy-viên thuộc-địa nhóm lại ở Paris, do ông Taittinger làm chủ-tịch.

Nhựa phiên nhóm nầy, quan thượng-thơ thuộc-địa Dalimier ra bày tỏ chương trình của ngài đối với xứ Đông-dương. Trong khi bàn cãi, các ông Outrey, Varenne, De Tasnes, v... có hỏi ngài nhiều khoản, ngài đều trả lời xong hết. Ngài nói ý sắt sáng lo về tình hình kỷ-tài, chánh-trị, kinh-tế và nhứt là vấn-đề tiền-tệ cho Đông-dương.

Ông Varenne và ông Outrey có xin nhóm ban ủy-viên tiền-tệ vào ngày 12 Décembre, để xét về tình hình Đông-dương, quan thượng Dalimier nhận lời.

Chánh phủ Pháp lại mở cuộc quốc-trái thuộc-địa

Trước đây Chánh-phủ Pháp đã nhiều lần mở cuộc quốc-trái để lấy tiền mở mang thuộc-địa (*emprunts coloniaux*), mà Đông dương là cũng có dự phần trong đó. Nay chánh phủ định thêm những lớp quốc trái mới nữa, phần phát ra như vầy :

Đông Phi-châu 250 triệu quan,
Tây Phi-Châu 60 triệu,
Đông-dương 200,
Madagascar 84 triệu,
Comeroun 9.740.000,
Guadeloupe, 14 triệu.

Số vay nầy, định lời là 5 1/2 %, bốn năm và mỗi năm trả phiếu là 1.000 quan. Chánh - phủ lại tin chia mỗi xứ ra làm hai phần, mỗi phần là 500 quan, để cho người ta đề mua.

Hải-quân của Nhựt và Mỹ trong năm 1936 tới đây

Hẳn ai cũng biết rằng hiện giờ hai cường-quốc Mỹ và Nhựt tranh nhau mở mang về binh-bị hải-quân dữ lắm.

Theo lời số thống tin tức *Rengo* ở Đông-kinh (Nhựt) thì qua năm 1936 hải quân của Mỹ có thêm :

15 chiếc tàu bè cao trọng tải chung được 455,400 tấn.

6 chiếc chở máy bay trọng tải được 131 300 tấn, 16 chiếc chiến hạm thượng-hạng trọng tải được 152.600 tấn.

14 chiếc chiến hạm thứ hạng được 110.500 tấn và 116 chiếc phá-thủy lôi trong tải 149.400 tấn.

Còn nước Nhựt thì có thêm :

9 chiếc tàu bè cao trọng-tải chung 272 070 tấn.

5 chiếc chở phi-thoàn 81.000 tấn.

12 chiếc chiến hạm thượng hạng trọng tải 107.800 tấn.

17 chiếc chiến hạm thứ hạng 100 450 tấn.

79 chiếc phá thủy-lôi 105.396 tấn.

So với hải quân của Mỹ thì Nhựt kém hơn nhưng phải biết rằng tới 1936 đây tài tiu phá thủy lôi của Mỹ phải bỏ đi, không xài được nữa nết thấy là 69 chiếc.

Một đồng xu không giá đáng gì mà có thể làm nên một cuộc có ý nghĩa hay ho. Một đồng xu đó nếu mỗi người trong xứ vui lòng mua một con cò ho lao thì trong vài năm xứ nầy se có đủ bịnh-viện mà chiến thắng bịnh lao vậy.

VIỆC HÀNG XÓM

PHEN NÀY E TƯỞNG-GIỚI-THẠCH VÀ UÔNG-TINH-VỆ ĐỀU PHẢI TÉ NHÀO

Trương-học-Lương đang đi tàu ở Âu-châu về để lo sắp đặt thời cuộc Hoa-Bắc, vì miệt đó cũng muốn rục rịch làm như Phước-kiến

Độc giả đã biết tin mấy tuần nay bọn Trần-minh-Khu, Thái-đình-Giai, Tưởng-quang-Nại v.v. đã cùng nhau tổ chức ra Chánh-phủ nhơn-dân ở Phước-kiến mục đích để phá đổ chánh-phủ Nam-kinh và Tưởng-giới-Thạch.

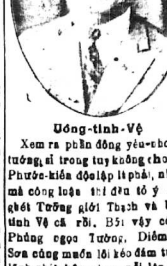

Uông-tinh-Vệ

Xem ra phần đông yêu-chơn về tướng, vì trong tuy không cho việc Phước-kiến độc lập là phải, nhưng mà công luận thì đều tỏ ý chán ghét Tưởng giới Thạch và Uông tinh Vệ cả rồi. Bởi vậy có tin Phùng ngọc Tường, Diêm tích Sơn cũng muốn lối kéo đám tướng lãnh phía bắc cùng nổi lên, làm như Phước kiến. Nam kinh lo quýnh đã đánh giây thép kêu Trương học Lương về thu xếp công việc ở ía Bắc mới được ; nghe tin nói Trương đã xuống tàu đi về, nhưng không biết có kịp không, vì sợ Hoa-Bắc độc lập sẽ thất hiệu ra trong nay mai.

Tưởng-giới-Thạch được Nam-kinh phong làm « Thảo Mân tổng tư-lịnh », mấy bữa nay đã kéo binh rần rần rộ rộ để đánh Phước kiến. Chắc có cuộc nội - chiến thêm khốc xảy ra. Vẽ phía Phước bi sai Trần-đình-Giai làm tổng-tư-lịnh, để đối địch với Tưởng giới-Thạch.

Tuy vậy những người ngoài-lão yêu-chơn trong cuộc, muốn tránh cái họa nội-chiến nầy đi, cho nên cũng nhứt khuyên Tưởng giới-Thạch và Uông-tinh Vệ từ chức đi, kẻo lòng dân đã chán ghét họ lắm rồi.

Xem báo điện-tín của bọn Tây-nam chánh-trị ủy-viên đình giây thép về Nam-kinh như vầy thì biết :

«... Hiện nay việc biên tỉnh Mân càng ngày càng gỡ, xem thế không có thể nào kéo lại được nữa.

« Nghĩ lại, các bọn đồng chí kia đều là người có lịch-sử sâu xa với đảng cuộc, và đem bình 19 có công-trọng quá khứ rất là vẻ vang, thế mà ngày nay bị đánh bỏ đảng Quốc-dân, ra tay cách-mạng, để cho bên trong khiến cho giặc Cộng thừa thời nổi lên, bốn ngoài trúng nhâm g'ao-kế của quân cường-địch, như vậy thật là một việc đau lòng.

« Nhưng bỏ ai gây ra đó ? Xét tới nguyên-nhơn, thì không ai khác hơn là tại các nhà đương cuộc có tật đã làm tội ác chan chứa mà gây ra đó.

(Coi *sau trương* 6)

HAI NGƯỜI ĐÀN BÀ LẠ BỜ

Bị chứng bịnh « tưởng », đến đỗi sáu bảy chục tuổi còn đòi phấn và nghe nói lấy chồng thì mừng

Nhà soạn tuồng trứ danh của nước Pháp là Molière tiên - sanh viết ra tuồng « *Bịnh - tưởng* » (*malade imaginaire*), là ra một chơn-vật tuồng-tượng thật hay thật kỳ. Hai người đàn bà dưới đây, tuy là khác chuyện, nhưng cũng là một thứ « bịnh tưởng » Tôi muốn thuật ra đây để hiến độc-giả một chuyện tiêu sầu giải muộn.

***

Một tờ báo ở Thiên - tân đăng tin rằng tại tỉnh Sơn-đông hồi giờ, có người lão-xê-nữ, người ta quen gọi là Cao tiểu-thơ.

Tiểu-thơ bỏ - cối chia mẹ từ thuở nhỏ, có 7 người anh em mà họ bỏ nhà đi lưu-lạc đâu hết, mất tăm biệt dạng. Người bạn ở lối xóm với cha nàng thuở xưa, thấy vậy thương thân, bèn xuất tiền ra mua đất và làm nhà, để cho nàng ở tử nhỏ tới lớn.

Tiểu thơ nghe nói hồi nàng còn nhỏ, cha nàng đi hứa gả nàng cho một người là Trang-Anh. Nàng tức giận Trang-Anh sao không đi cưới nàng cho rồi, nỡ chi nàng rầu mà thành bịnh.

Tới nay nàng đã ngoại 60 tuổi vậy mà cả ngày còn đồi phấn xức dầu, trang-điểm như người con gái còn đang xuân-xanh đó. Dìu đỡ nàng giữ cách đi đứng có vẻ e lệ trọn thùng như người con gái nhỏ tuổi chưa chồng vậy. Nhưng nghe ai nói chuyện về ngày cưới, thì nàng ở ý vui mừng hớn hở. Người ta thấy vậy, theo chọc ghẹo nàng làm vui.

Ngày thường, nếu có một vài chú đàn ông, ly thân qua nhà nàng nói giỡn, thì nàng rầy nàng đuổi ra. Song lúc nào họ kéo nhau tới đông nàng mắc cỡ, chạy người nói rằng tới để xem quần áo tân-thường, thì mau mau nàng tiếp niềm nở, rồi không *tương* nhau mỗ hôm kia, lấy hết mọi thứ phục sức tối đẹp đưa ra khoe khoang. Những phục sức ấy nàng may sẵn từ hồi nào, để chờ chồng cưới, mà chờ hoài tới giờ đã ngoại lục tuần, khỏ chưa ?

Đưa phục sức ra cho thiên-hạ coi rồi nàng lại nói cách ăn cần sản sẻ để ngày cưới thì họ trông coi giúp đỡ công việc dùm cho nàng. Những kẻ khôn khéo kiếm ăn, biết tánh nàng như vậy, họ bèn đem việc cưới gả của nàng ra bàn tính bọ kia, nàng khoái ý lắm, liền mỗ gà mua rượu về cho họ ăn uống.

Sự thiệt nàng bị bịnh tưởng mà ra vậy chớ cái người gọi là Trang-Anh có phải là người có thiệt, mà cho nàng khi xưa hứa gả bao giờ đâu chỉ là cái ý nàng mơ màng ra như thế đó thôi.

Nguyên cha nàng xưa, có làm chức quan ở huyện. Cô là huyện mà ông vốn có tiếng là liêm khiết. Nhờ vậy mà quan huyện lấy giờ đem lịch thương xót, lấy công ngăn ra cấp cho nàng mỗi tháng một số lương để cho nàng nuôi nấng tuổi già và ngày có chồng tới cưới.

Tỉnh Quảng đông cũng có một người bị bịnh « tưởng » lạ lùng như thế.

Bà già nầy gốc chồng từ nhỏ họ Phan nên người ta quen gọi là bà cụ họ Phan, cũng có người đặt tên cho bà là « *Bọc-phấn phu nhơn* » Nhà bà giàu có lớn. May bà đã ngoài 70 tuổi rồi mà vẫn đổi phấn thoa son, ăn quần chưng diện, như một cô gái dậy thì. Rất đỗi là đầu tóc bạc trắng hết, mà bà lấy mực nhuộm đen đi.

Bà thường bận cái áo đỏ, là cái áo tức hồi cưa con gái thường diện, rồi thì tay chống gậy, tay dựa vào một con thị-nữ đi dạo ngoài phố phường chơi. Ai cười bà là người già mà còn trang-sức như con nít, bà cũng thây kệ. Bà chỉ ưa người ta khen bà trẻ tuổi sắc đẹp. Ai khen bà như vậy thì bà khoái ý, chảo mời rượu thịt lu bù.

Mấy cửa tiệm bán hàng lụa, và mấy tiệm bán hột xoàn cẩm thạch họ khéo ưng bẩu và khen đội bà là người mỹ miều tuyệt sắc, thời thì bà mua hàng không kể mắc rẻ. Nhờ bà mà mấy tiệm ấy được mối hàng lớn. Cũng vì đó mà nội thành Quảng-Châu, không mấy người không nghe danh bà cụ họ Phan. Con chắn bà thấy vậy cũng không biết sao cản ngăn họ đành để cho bà tự ý.

***

Hai người đàn bà nầy đều là hạng người bị bịnh « tưởng » mà hóa ra điên không mơ mộng cả. Người trên thì mơ màng về chuyện tây *cương*, người *dưới* thì mơ màng về việc đám cưới, thì hai đều là bị bịnh thần kinh rối loạn vậy.

A. Đ. *thuật*

Toà án Xiêm đang xử 304 chánh-trị phạm

Cuộc cách-mạng không lâu ở Xiêm có cuộc chánh-biến do mấy ông Hoàng cầm quyền. Rồi cuộc nhà vua thắng, mấy ông Hoàng người thì bị bắt người lại phiêu lưu.

Hiện giờ tòa án Bằng-cốc đương xử vụ nầy. Có hết thảy là 304 người bị cáo nhưng số người được thả ra rồi hết thảy là 163 người.

Đến bây giờ cuộc xét xử đó vẫn chưa xong.

Tòa án hình đã lên án tử-hình 8 vị quan võ, nhưng còn chờ nhà vua xem xét lại mới thi hành được.

Chiết theo chồng

Một người đàn bà cởi máy bay ra Đại-tây dương tự-vận

Người Âu-Mỹ vẫn có một cái tánh cầu kỳ đặc cho việc chơi bộ cũng bày làm cái quái lạ khác thường. Lại có lắm kẻ bày nhiều cách tự vận lạ lùng, làm cho dư luận thế giới nổi lên.

Mới đây, tin ở Jacksonville cho hay rằng chồng của bà Laise Stanton là nhà phi-hành có tiếng. Ai ai hơi ngộ nạn nấy đều mừng.

Bà ta thương chồng đáo để không muốn sống ở đời nữa, liền mượn chiếc máy bay của người bạn thân của chồng hầu đi chơi. Bà chỉ đem theo số tiền đủ dùng trong 4 giờ đồng hồ mà thôi.

Đoạn bà Stanton bay thẳng ra Đại-tây-dương. Bấy giờ người nhà tìm thấy một mảnh giấy viết một câu, nói không trở về và bay đi mình-mông, không có mục-đích gì cả.

Nhà chức-trách cho ba vị phi-công theo tìm nhưng chẳng thấy gặp. Giờ nầy, e bà Stanton đã chôn thây dưới sóng cả mà rồi

Thành phố Saigon tính lập nhà «xét»

Ngày thứ tư 13 Décembre tới đây hội đồng thành phố Saigon sẽ nhóm.

Phiên nhóm nầy bàn xét 11 vấn-đề, nhưng chỉ có vấn-đề thành phố muốn xin phép tổ chức một cuộc xổ số, và lập một nhà chứa bạc, kêu là nhà «xét» là quen trọng hơn hết.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

MỘT TIN MỪNG. . . . .

Trong cơn kinh tê khủng hoãng...

HUYẾT-TRUNG-BƯU và DẦU-ĐẠI-QUANG **Đại hạ giá**

NGUYÊN GIÁ MỖI VE { lớn 2$00 nhỏ 1$00 DẦU ĐẠI-QUANG mỗi ve 0$20

Nếu cắt tấm quảng cáo nầy đem theo lại mua thì được 30 phần thưởng, (tức là 1$00 bán 0$70 mà thôi) kể từ ngày 20 Novembre tới 20 Décembre 1933.

Còn các thứ rượu bổ cũng bán hạ giá.

ĐẠI-QUANG-DƯỢC-PHÒNG
27 Bd Tổng-đốc-Phương — CHOLON. Téléphone n° 19

Dainan-Koosi

NHẬP CẢNG — XUẤT CẢNG
KHO TRỮ BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

ở đường Chợ mới Saigon số 46, đường Viénot (GIÂY THÉP NÓI SỐ 448)

Bổn hãng xin có lời cho qui ông ở Luc-Châu được rõ, mỗi tháng hai kỳ tàu đều có chở qua trên 1000 thùng trà Đài-Loan (Formose) thứ thượng hạng thiệt ngon và rượu la *Bière* hiệu *Union*

ĐỒ-KIỂU: Như chén, tô, dĩa, lấy theo kiểu vỡ thành *Limoge* rất kiểm thời, với những ông biết dùng đều công nhận cho đồ của Bổn-hãng là xinh.

Trong 21 tỉnh Bổn-hãng đều có đặt Đại Lý.

Tổng-Lý ở đường Chaigneau số 20

Chủ-nhơn : M. MATUSITA

Kể ngày 1er Décembre 1933. Bổn-hãng sẻ nghỉ buổi chiều chúa nhựt.

Lê van Vinh

Horloger Spécialiste DE BESANÇON

76 rue d'Espagne SAIGON ANGLE CATINAT

Sửa đủ hiệu đồng hồ nhỏ lớn và các thứ máy nhỏ như là:

(Compteur-kilomètrique. máy hát, máy đánh chữ, máy chụp hình vân, vân..

Mới ra đời, mà thiệt hay!

Tôi trong mình ăn ngủ không được, càng ngày càng ốm méc, dã dượi, ủ ê, biết mỏi, đủ các chứng bịnh của Phụ Nữ. Uống thuốc đã thầy, tiền hết, hết còn mỗi năm tốn ít trăm. Ba tháng nay, nhờ thuốc «Tiểu đàm tiêu được Tề và Phụ-nữ bảo thọ thần Dược» của M. Nguyễn-văn-Ngữ Đốc-học My. tho tôi được lành mạnh tươi tắng như lúc còn xuân, ăn ngon ngủ khoẻ, cân thêm được 10 kilos. — Người quen của tôi ở chợ Thục-Nhiêu, tên Nguyễn-thị Giác, đau tử cung mấy năm đi nhà thương mấy lần không giảm, biểu mổ; người sợ về nhà chờ ngày chót; may nhờ cũng 2 thứ thuốc nầy cứu tử huờn sanh.

Thiệt nay món bán được của nước nhà nên tôi mới dám chỉ cho chị em Phụ Nữ dùng không uổng tiền và cũng không mất công uống thuốc, lại ít tốn hao.

Madame Thu [illegible] Mytho

TIN TRONG NƯỚC

Saïgon

Một vị san đầm Annam chứa gái bị án

Phiên tòa Thượng-thẩm hôm kia, do M. Jodin làm chánh án có xử vụ một vị san đầm Annam chứa gái lậu.

Vị san-đầm ấy là Trần-văn-Xôn và vợ là Phạm-thị-Tỵ, trước kia đã bị tòa tiểu hình kêu án 3 năm tù mỗi người. Cả hai vợ chồng đều xin chống án, nên tòa thượng-thẩm đem ra xử lại.

Nguyên là M. Trần-văn-Xôn có một cái nhà hàng kêu là Bar de la Marine. Linh dò xét biết rõ trong nhà hàng có chứa nhiều gái lậu. Bữa kia linh vô bắt được rồi giẩn hết về bót và đem lại nhà thương khám xét có nhiều đứa có bịnh.

Tòa Thượng thẩm hôm kia, tha bổng cho Phạm thị-Tỵ vợ của M. Trần-văn-Xôn còn chính M Xôn thì tòa lại tăng án lên, nghĩa là trước kia toà tiểu hình kêu án 3 tháng tù nay tòa Thượng-thẩm kêu án 3 năm tù, nhưng mà cho hưởng án treo.

Có kẻ phá rầy chăng

Chuyện con ma ở đường Vassoigne trên Tân-định giờ đã yên rồi, không nghe ai nói đến nữa. Thì nay người ta đồn ở đường Belgique tại căn phố số 197 có ma nữa. Người ta nói rằng đêm nào cũng có ma ném đá vào căn phố ấy.

Có ma thiệt hay có kẻ nào khuấy chơi, nhưng tốt hơn, lường linh tuần cảnh nên dò xét cho kỹ, nếu có kẻ nào phá rầy thì nắm óc trị tội, kẻo để vậy chúng ném đá hoài, nguy hiểm cho người đi đường.

Nước máy ở đường Monceau không tốt

Mấy độ ray dân cư ở về phía đường Monceau và Champagne họ kêu rêu về việc nước máy dữ quá. Họ nói không hiểu sao mà nước cứ vàng như nghệ hoài dùng giặt đồ không được mà dùng nấu nướng gì cũng không nên thân.

Nước ở mấy chổ trên đây đều để mới giếng ở đường Monceau phân phát ra mà hãng Layne là hãng lãnh công việc nầy.

Người ở đó họ buộc lòng đi gánh nước chổ khác về xài vì nước họ có sẵn trong nhà ngoài ra [illegible] dùng đều vô dụng cả.

Vậy trông nhà chức trách nên [illegible] liệu giải quyết giùm cái vấn đề [illegible] cho sớm để dân sự ở [illegible] nhờ.

Luc-Tinh

CAMAU

Đánh con nít bị kiện

Ngày 20-11-33, lối 5 giờ rưỡi chiều, có một học trò tên là Nguyễn thanh Minh kêu là Kh[illegible] 14 tuổi Annam đi ngang qua nhà một viên quan kia, hai vợ chồng ông trong nhà ra đánh đứa nhỏ tè nhào lăn dưới mương mình mẩy sách vỡ lấm lem bùn đất. Đưa nhỏ đề nguyên vào vô quan Phó Camau thưa, rồi bà nội nó có vào đơn kiện tại toà Baclieu Ông Sếp linh kín Baclieu có đi Camau lấy ăng kết. Đợi toà xử sẽ rõ việc

RACHGIA

Ai đó?

Hôm nay cả thầy có 4 cái thơ của ai đó gởi cho tôi. Song gởi một cách khiếp nhược quá.

Thơ có khi bỏ theo kẹt cửa, bỏ trong hàng ba nhà, thơ viết chỉ không ký tên.

Tôi muốn sự thiệt hư lẽ nào, tôi đây là vợ Monsieur Quách-tín-Hược, xin mời ai đó, nếu có can đảm xin đến nhà chỉ bảo.

Bằng không chớ khá làm thói khiếp nhược hèn nhát, mà sẽ có một bài học đích đáng vậy.

Madame Quách tín Hược
Rachgia

TANAN

Bữa tiệc đãi hội đồng mảng khóa

Hôm 10 Novembre Nghị-viện địa hạt nhóm thương niên, dữ mãn 10 Thầy. Kỳ nầy mảng khóa 5 vị là: M. M. Nguyễn-ngọc-Huấn, Trần-ngọc-Măng, Nguyễn văn-Kiên, Nguyễn-hữu-Trí và Nguyễn-hữu-Quyền; nên chi quí Thầy Nghị-viên còn tại chức có thiết một tiệc rượu tại nhà Công-sở Bình-lập, đãi năm Thầy hội đồng mãng khóa. Đúng 11 giờ nhập tiệc, đương khi ăn uống trò chuyện cùng nhau rất vui vẻ và quyến luyến, đến tuần rượu sâm banh có thầy Nguyễn-hữu-Tuất đứng dậy đọc một bài chúc vài quá, xin miễng đăng

Rồi thầy Nguyễn-ngọc-Huấn đứng dậy đáp lời lại như vầy:

Ngay hôm nay đây là ngày năm thầy Nghị viên chúng tôi mảng khóa mà được hân hạnh đến đây dùng tiệc rượu nầy của quí Thầy thiết ra đãi anh em chúng tôi. Từ đây kể thì lui bước, sắp rước người lai thế quyền, hật là có lắm điều tổ mối cảm tình, chúng tôi lấy làm hãm cảm vô cùng, vân vân...

Dứt liền có ông Võ-văn Thiết, cựu hội đồng cãi cách Nam kỳ đứng dậy tỏ lời lại:

Kế đó có thầy Lê phú-Hữu đứng dậy tỏ lời cám ơn viên quan quí khách tưởng tình chiếu cố đến dự tiệc rượu nầy làm cho long trọng và vẻ vang. Thầy để lời mừng cho năm bạn đồng nghiệp mãng khóa, còn Thầy mà làm phận sự, dầu phải gặp một vấn đề khó khăn thế mấy Thầy cũng chẳng nao núng, miễng là làm được việc nghĩa thì thầy cũng vui lòng thỏa dạ.

LONGXUYEN

Nông-nghiệp ngân hàng nhóm hội

Ngày 28-11 Nông nghiệp Ngân hàng nhóm hội. Vì hội viên đi dự không đủ số nên phải định lại thứ ba 12 12 1933.

Những đều sẽ đem ra bàn luận trong kỳ Đại hội nầy quan hệ hơn hết, trong lịch sữ Nông-nghiệp ngân hàng chưa hề có.

Ấy là chuyện sửa đổi điều lệ. Sửa thế nào?

Bản cai quản xưa nay, hội viên đặng tự do chọn lựa lấy, thì nay sửa lại: Phải có chánh phủ công nhận mới đặng, nghĩa là dầu hội viên đã công cử người nào mà quan chủ tỉnh không vừa ý thì cũng chẳng đặng vào ban Cai-quản.

Những hội viên hiểu rõ cái ý nghĩa của sự sửa đổi ấy hả, rằng đi dự hội cho đông mà cãi ý muốn của mình.

BACLIEU

Một cuộc hát làm nghĩa sẽ diễn tại Baclieu

Các cô giáo trường tỉnh Baclieu thường hay sốt sắn về việc nghĩa như là: bán cờ lao, bán huy-chương ngoạ Hàng-không vân, vân.

Nay đến việc giúp dân Trung kỳ bị bão, các cô nghĩ cứ đến nhà người xin tiền, quyên tiền hoài, cũng khó coi, dầu là việc phước thiện. Và cũng sợ kết quả không được mản nguyện. Cũng muốn tính cho có gánh hát nào lại, thừa dịp xin một đêm. Nếu gánh hát không đến, nhưng người bị bão phải nhịn đói mà chờ mình sao?

Các cô mới tưởng ra hát tuồng «Le malade imaginaire» (Người tưởng mình có bịnh) của Molière Ban đầu tính cho [illegible] trò làm tuồng, sau nghĩ lại có nhiều đều trở ngại. Một là sợ cha mẹ học trò không vui lòng. Hai là tuồng khó hát, sợ học trò làm coi không được. Ba là làm mất ngay giờ của học trò, bị học hát mà quên học thi.

Các cô bày, buộc các cô phải hát. Về việc nghĩa các cô cũng vui lòng. Cho hay bước đường khó khăn phải gặp nhiều gai góc hiểm trở. Hiện giờ đã lập ra một «Toàn Nữ Ban» tại tữ gồm nữ-giáo, và nữ học-sanh tân cựu. Các cô phần đông chưa có đôi bạn, nên chia mà lảnh vai đàn ông. Các cô đã có hát rồi trong lúc phát phần thưởng ở Nữ-học-đường và đã có coi diễn tuồng ấy tại rạp hát tây Saigon.

Việc nầy quan chánh chủ tỉnh Baclieu tán thành. Bà chánh Brière de L'Isle, bà đốc-tơ Sambuc và các bà đầm trong tỉnh lo đùm y phục, trang sức và chỉ bộ tịch.

Các cô đương tập. Lối đầu tháng Janvier sẽ lên sân khấu. Cuộc hát mới mẻ xưa nay chưa từng có.

Tiền thâu sẽ chia cho Hội Bảo Anh Cholon và giúp cho nạn dân bị bão Bình phú (Trung-kỳ).

Film chụp hình hiệu **LUMIÈRE**

là thứ film rất tốt, muôn chụp giờ khắc nào cũng được

LUMICHROME

Có thể in ra những bức hình phóng đại rất đẹp

Hôtel d'Annam Dalat

Villa meublé. Téléphone 36

Cất trên đảnh núi cao 1500 thước

Kính cùng qui khách.

Ngót hàng nầy bấy lâu tôi cho người khác mướn có khi qui khách đến chẳng được vừa lòng. Kể từ ngày 1er juin 1933 tôi làm chủ lại gặp hết kinh tế tôi hạ giá xuống nhiều, tiện qui khách đi có gia quyến đông đúng đồ Annam rồ tắm lại chọn được chổ nghỉ mát thanh tịnh hơn các nơi.

Qui khách ở Saigon và Lục tỉnh muốn hỏi đều chi xin đến M. Võ văn Bửu 103 Rue d'Espagne và M. [illegible] Bd. Bà Rue Barrasse Saigon. Kính mời

Nguyễn-ngọc Chúc Directeur-Propriétaire

HÀNG TẾT ĐÃ LẠI NHIỀU

Đồ Kỹ Nghệ Bạc

Đồ dồng dỏ đen, cẩn chạm Thêu, Ngà, Sừng, Sơn thiếp

BUÔN NHIỀU BÁN NỚI

ĐỨC-LỢI

Mới *165-167 rue d'Espagne — SAIGON*

Gần Chợ mới Bến thành

Chọn lựa sự thật với sự giả

CÓ BỊ BỊNH

đau trong ruột

NÊN NGỪA TRƯỚC

Bộ máy tiêu-hóa vật-thực của người ta nếu có rũi bị bịnh là gì? Con người máu huyết suy kém làm cho cái bao-tữ (Dạ dầy) yếu sức vận-động, nên đồ ăn uống không tiêu được. Bởi đồ ăn ở trong bao-tử, mới sanh ra sên-lãi, bón uẩn, sinh ruột đau bụng.

Đau bụng có nhiều chứng: Đau bụng vặt, đau bụng máu, đau bụng bón, đau bụng kiết, đau bụng gò có cục và đau bụng hơi.

Mấy chứng bịnh đau trong bao-tử, đau ruột vừa kể trên ai đã bị mau mau lo điều trị, nếu để lâu ngày nó mọc mục ở dạ dầy hoặc thúi ruột thì rất nguy hiểm khó chữa! Bịnh mới phát ra nên ngừa trước, xin hãy nài mua cho được một phương thuốc bột gia truyền hiệu Đức-Trọng Annam là một thứ thuốc bởi đó đến bây giờ Annam mình mới có lần thứ nhứt và xin nhìn kỹ cái nhản mới sao năm nhánh cẩu chứng tại tòa Saigon nống trong ít lần thì thấy giảm bịnh, đã có nhiều người dùng rồi rất công hiệu. Mỗi gói 0$60

Mua nhiều do nơi nhà thuốc ĐỨC-TRỌNG ANNAM, số 353, đường Cây Mai (gần đồn Cây Mai) Cholon.

Để bán tại Nguyễn thị-Kinh Saigon Huỳnh-Trí, số 15 Ohier Pnompenh Nghĩa-Trọng Cầnthơ; Nguyễn-thành-Liêu Vĩnh-long; Minh Nguyệt Phan Thiết, Nhà in Lý công Quản Soctrăng; Maison Được Yến, bán đồ nội-hóa, Baclieu.

Thơ tía độc-giả nên coi cho biết

Le 26 10 33.— Tôi nhờ xem báo thấy các quan đều là hàng trí thức như ông Đỗ văn-Toàn thơ ký phòng nhì Nam Kỳ Soái phủ, ông Nguyễn-bá Thế đốc học trường Lai Vung và ông Nguyễn ngọc Hiến điền chủ cựu hội đồng Caolanh Sadec giới thiệu thuốc Điều kinh Bạch đái hiệu Ông Tiên hết sức hay, đàn bà con gái ra huyết trắng đầm đề, khi nhiều khi ít, có đen vàng vợt, trắng đục có giây có nhợ lâu năm thế mấy dùng cũng hết bịnh, qui bà trên đây nhờ dùng thuốc nầy mà dức bịnh, máu huyết trở nên tốt)

Thật y như lời quãn cáo, vợ tôi dùng mỗi mấy gói bịnh 10 phần bớt 7, 8 vợ mấy đứa nhỏ tôi thường hay đau ốm nước da vàng, con mắt trắng lợ, ngủ rịn mồ hôi trán, muốn có bàn trái nóng ngày đêm cũng nhờ dùng 3 gói thuốc Thối nhiệt tán hiệu Ông Tiên của ông, nay bao trái trở ra hết. Xin ông gởi C. Bi cho tôi 10 gói nữa với 1 lố thuốc Bạch đái cho vợ tôi dùng dức bịnh. Cám ơn.

NGUYỄN-VĂN TÂN
électricien C. des Eaux P. Penh

Có bán lẻ các ga xe điện, Vân vỏ-Văn Mytho. Nguyễn-ngọc-Thái Rạch-giá Nguyễn-bá Năng Baclieu, Bảy Cẩn chợ Xỷ Sơn Tânan và khắp cả Đông-Pháp.

Trữ bán thật nhiều tại:

M[illegible] NGUYỄN THỊ KINH
80 A. Garros — SAIGON

Note: Hỏi thăm đều [illegible] Nhà thuốc Ông-Tiên Phú-nhuận-Saigon

Lời rao vặt

LABORATOIRE RATIONNEL DE PROTHÈSE DENTAIRE

Nhan-văn-Thiêu

DENTISTE

Spécialiste des maladies de dent

Chuyên trị răng đau. Trồng răng theo khoa-học

Trị hết đau bao vàng	5$00
Răng trắng tốt nhứt	5.00
Răng vàng dột	10.00
Răng cốt (pivot)	10.00
Răng trám	5.00

Học-sanh tín giá riêng

Sớm mơi 8 giờ tới 12 giờ

Chiều 2 giờ tới 8 giờ

58 Boulevard Bonnard 58

Gần nhà *KHÁNH KÝ* - Saigon

PHỐ

Mới sửa lại rộng rãi và sạch sẻ, giá thiệt rẻ, từ 18$ sắp lên Xin do nơi nhà hội Vạn-quốc Tiết-kiệm số 26, đường Chaigneau Saigon.

MUỐN BÁN

Một chiếc *Delahaye*, số trên 5000, 5 chỗ ngồi, mới rà máy tốt lắm, giá thật rẻ Do nơi báo quán.

HÃY TIN CẬY NHÀ ĐÓNG SÁCH

P. Nguyễn-văn-Châu

Số 16 Boulevard Galliéni, gần ga d'Arras là tiệm đóng sách kỹ lưởng tốt đẹp và giá rẻ nhứt ở Saigon.

CÔNG NGHỆ NƯỚC NHÀ ĐƯỢC PHÁT TRIỂN

M. Ba Quan thiện nghệ mài hột xoàn trau giồi cẩm thạch, được thân chủ hoan nghinh lắm. Đồng bào có dịp đi chợ cũ lại số nhà 58 đường Vannier, xem máy móc và quan sát cách làm công phu của nhà công nghệ chuyên môn.

Ecole Centrale de Commerce (Directeur: Trần-mạnh Nhẫn) 9 Rue Vassoigne (Tân-định) dạy đủ khoa về thương nghiệp rất đơn giản.

TIỆM BÁN HỘT XOÀN VÀ ĐỒ NỮ TRANG

O. M. IBRAHIM ET Cie

42 rue Catinat Saigon

Bán đủ các thứ đồ nữ trang vàng và bạch Kim (Platine) hột xoàn thiệt tốt, nội Saigon không ai có, lớn nhỏ đủ kiểu để nhận hột bông tai và Médaille.

Giá bán thật rẻ xin lục châu qui khách lưu ý.

Ông HODACAN Bào chế khoa Tấn-Sĩ ở Paris mới chế ra thứ:

RƯỢU BỔ

TONICAN

khai vị rất tốt cho những người:

MẤT MÁU
ĐAU MỚI MẠNH
ĐỜN BÀ CÓ THAI
HAO TỔN VÀ LAO TÂM

Có bán tại:

PHARMACIE TANDINH
22 Rue Vassoigne 22
TANDINH
và các nhà thuốc tây.

VIỆT-NAM CÔNG-TY BẢO HIỂM XE HƠI

CÔNG-TY NẶC DANH VỐN 200.000 ĐỒNG

HỘI-QUÁN: *56 đường Pellerin, Saigon*

Tên giây thép: ASSURANA

Giây thép nói: 748

1° Giá tiền bảo kê rẻ hơn các hãng khác (trã làm 4 kỳ được, mỗi kỳ một phần tư)

2° Khi rũi ro bồi thường mau mắn và lo dủ mọi việc cho chủ xe khỏi nhọc lòng

CAFÉ RESTAURANT & PATISSERIE

NGUYỄN-VĂN-DẮC

76 BOULEVARD BONNARD 76

CƠM TÂY — RƯỢU TÂY

BÁNH TÂY

Các thức ăn uống đều tinh khiết giá rẻ hơn các nơi

Trên lầu. — *Tối thứ ba năm bảy và chúa nhựt có đờn ca.*

Xe máy dùng đi chơi và dùng để chạy đua
thì phải chọn lựa thứ giây sên

HIỆU

"BRAMPTON"

mà dùng, vì là thứ giây sên chắc, đi lâu không dãng,
không hư là tốt hơn hết trên các thứ hiệu giây sên khác
Những tiệm sửa xe máy đều có bán

Bán sỉ và bán lẻ

GIÁ THẬT RẺ

PHẠM-VĂN-BẢO

CYCLES ALCYON & ACCESSOIRES
5 RUE CARABELLI SAIGON
(sau hãng Caffort đường Catinat)

Bán rẻ mạt... Không mua thì không ôn dịp nào rẻ hơn??

Vì định bán rẻ trong vài tháng. Giá bữa trước 1$00, nay tôi chỉ bán 0$50 một ve thuốc Đại-bổ « Tế-thế Hoàn » Thuốc hết sức bổ, bào chế dùng toàn thứ sâm thượng hạng. Dầu yếu đuối, hay là làm việc mệt nhọc thế nào uống vào thì được khỏe khoắn, làm việc cả ngày không biết mệt. Ăn cơm biết ngon và ngủ đặng nhiều. Uống chừng 5 ve sắp lên, thì sẽ thấy rõ, thân thể đổi khác thường, mặt mày đỏ lại, vui vẻ và khoẻ khoắn lạ thường. Hiệu thuốc nầy tôi có cầu chứng tại tòa, và có gởi bán khắp cả Đông-Pháp. Bấy lâu được đồng bào hoan nghênh lắm. Có gởi bán khắp các garage xe điện. Ở xa muốn mua xin do nơi Madame Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon (giá mỗi ve 0$50 uống được hai ngày).

Cần kiếp... mỗi nhà... cần có...

Có một ông thầy thuốc để trong nhà, không hàng chừa một hộp thuốc dán hiệu con Rắn gì 0$12, trị các chứng bịnh ngoài da. Thuốc nầy hay lung lắm, bán chạy rất nhiều, được danh tiếng lẫy lừng khắp cả Đông-Pháp. Trị bịnh tức ngực hay hơn thuốc dán sơn đông thập bội, trị ghẻ rất tài, trị nhàm mắt rất hay (vì thuốc rút ghèn và phong độc) Trị bịnh đau vú sải càng, bạch đàm nhức lưng mỏi tay mau, mụt nhọt, nước ăn chơn cục bùn mọc, lác. Dùng đến thuốc nầy quí ngài sẽ khen tặng vô cùng. Giá hộp nhỏ 0$12 hộp lớn 0$20 Xin do nơi Madame Nguyễn-thị-Kính chợ mới Sa gon, và các garage xe điện.

Quí Ngài hãy ghi nhớ điều nầy cho lắm

Chúng tôi là bạn thân của quí ngài có xe hơi và sự muốn của chúng tôi là thấy quí ngài đi xe đừng có sự gì rắc rối.

Quí người đừng nại mà hỏi chúng tôi. Sự chỉ vẽ của chúng tôi chẳng làm tổn hao của quí ngài đâu, và lại chúng tôi không sửa món chi hết.

Chúng tôi chỉ muốn quí ngài biết mọi cách thế làm cho xe của quí ngài đặng bền chắc khỏi hư hỏng to sự gì rắc rối.

Cũng một lẽ ấy, quí ngài đi săn, chúng tôi sẵng lòng với quí ngài luôn. Sự giao thiệp lâu dài của chúng tôi với những thợ săn thiện nghệ và những người hay đi bắn, cho chúng tôi biết cách chỉ vẽ điều hay trong sự chọn lựa súng và bì đạn, cùng chỉ cách cho quí ngài đi bắn.

Hãy đến hay là viết thơ cho chúng tôi.

AUTO-ACCESSOIRES
STATION-SERVICE

MAISON DIDIER
61, Rue Pellerin — SAIGON
36bis Bd BONARD
SAIGON

Một bức thơ

(đăng nguyên văn)

Thưa ông.

Tôi có tiếp dụng gói thuốc của ông gởi rồi. Thuốc « CHI-LINH » của ông tôi đã thí nghiệm rồi rất thần hiệu. Vì tôi có cho đứa con tôi, và mấy đứa trẻ ở lân cận uống, về bịnh mình mấy phát nóng. Hai chơn hơi lạnh. Sổ mười mửa đâu, đổ mồ hôi tráng, và Ho; hơi thở mệt, buổi chiều thì mê mang. Đứa bịnh nhẹ tôi cho uống có một gói, mà các chứng đều nhẹ cả. Còn bịnh nặng (lâu), mới uống có hai ba gói thì nó lộ bạn, đỗ ra cây mình, rồi lần lần thuyên giảm, nên tôi một hai gói nữa thì các chứng đều tiêu trừ. Thật quả quí thay. Không hổ với chữ Linh (Chi Linh) vậy rất đáng gọi là Nhứt Không thành được. Nay tôi viết thơ nầy đến tạ ơn ông. Luôn dịp xin ông gởi cho tôi 50 gói nữa.

Nay kính

LÂM-TRƯỜNG-XUÂN
Commerçant à Lagi (Annam)

Thuốc nầy có bán khắp cả Đông-Pháp các gare xe điện đều có bán. Ở xa xin do nơi Madame Nguyễn-thị-Kính chợ mới Saigon (giá mỗi gói 0$12).

Trị bịnh ho...

Người có bịnh, chưa gặp thuốc hay; dùng thuốc không có danh thì nguy hiểm cho người bịnh lắm.

Như thuốc ho (Các bửu

Từ nam chí bắc ai cũng công nhận là một thứ thuốc ho hay vô cùng. trị bịnh ho linh nghiệm phi thường; dùng đến thuốc nầy thì quí ngài sẽ được vui lòng và sẽ khen tặng vô cùng.

* Giá mỗi hộp... 0$10

Có gởi bán khắp cả Đông-Pháp, các gare xe điện. Ở xa xin do nơi Madame Nguyễn-thị Kính chợ mới Saigon.

ĐOẠN THIÊN TIỂU-THUYẾT

CHƯA DỨT HƯƠNG THỀ

Ngồi trong cái phòng chật hẹp, đựa ngực vào cái kệ bàn giấy, thầy Ngô-đình Tường đương cải đầu đủi số mấy để ngày (Composteur); trước mặt thầy, một đám người đương đứng chờ mua giấy xe, tay người nào cũng cầm bạc.

Cảnh cải nhỏ ghê-sẽ mở toát ra, thầy Tường hỏi : « Ai mua giấy " Đưa tiền đây ».

Một ông già, tuổi lối năm mươi, mước đi hơi ngâm, có râu cà chớt, đầu bịt khăn đóng, mình bận áo dài đen bằng tố trơn, miệng ngậm thuốc xì-gà mắt mang kiến trắng gọng vàng, vừa đưa tiền cho thầy vừa nói : « Bán cho tôi bốn cái giấy hạng nhứt đi Saigon».

Giờ tay lấy bạc, thầy Tường nhìn sửng ông ngoại cái đầu chào : « Dạ thưa, chào bác ». Nhưng thầy chào mặc thầy, ông không thèm ừ hử gì hết, làm thầy mất vở sượng !

Đếm tiền xong thầy đưa qua phía bên trái, bốc tay lấy bốn cái giấy hạng nhứt, kế đó mấy đề ngày nhận bốn cái gạch, ạch, rồi thầy đưa hai tay cho ông già tờ.

Cầm bốn cái giấy nơi tay qua, ông bỏ đi ngoe ngoẩy, không có một một tiếng cám ơn thầy theo phép lịch sự.

Thầy Tường đứng trong ghi sẽ ngó theo ông già, cho đến khi ông đi đến nhập bọn với ba người nữa, đứng cách xa ghi sẽ chừng bảy tám thước tây, thầy mỉm 4 người ấy một hồ rồi thầy châm chỉ ngó cô gái bận đồ đầm, đương đứng bên cạnh một chàng thanh niên bận âu-phục cực kỳ sang trọng. Lúc bấy giờ tâm thần thầy rối loạn, tay chưa thấy bằng giấy bỏ rời, như thể thầy bị một luồng điện chạy vào mình thầy vậy. Thầy đứng trân như khúc gỗ.

— Xin thầy bán giấy giùm mau mau, kẻo xe chạy. Mấy người mua giấy vừa thúc, vừa đưa tiền vô, làm thầy giựt mình lật đật ta làm phận sự.

Mắc lo bán giùm nên cô kia lên xe hồi nào thầy không hay.

Đúng giờ xe lửa sắp lê từ giã bến Mythọ, thầy Tường, không theo như thường ý bữa đi ăn tối đông, chỉ ngồi trong phòng thở vắng tha dài, hòa duyên tái phận !

Thầy ngồi soạn lại trong trí khúc đời ngắn ngủi mà thầy đã trải qua : thầy sẽ lại trong óc thầy cái tòa nhà áo sộ ngày nay của ông cai tổng Đành, cái phòng thầy ngồi làm việc lúc thấy còn kiêm chức biện trong nhà ông, cái bộ oai nghi hống hách, lên mặt giàu sang của ông và cái cử chỉ thị đời của bà cai : thầy cũng nhớ luôn cái cách khúm núm, sụt sè, sợ sệt của mấy ông lang khi đến hầu việc quan nơi nhà ông cai tổng nữa.

Thầy lại không quên cái bộ tướng yểu-điệu, cái cốt cách phương-phi của cô Lệ Dung, tức là người mà thầy vừa mới thấy khi nãy đó. Thầy nhớ lại mấy lời thệ hải minh sơn, mấy lúc cùng cô chuyện trò... nên thầy bắt nảo nùng chua xót trong tâm can một cách đến cực điểm.

Thầy liền mò tay vào túi áo lấy cái bóp-phơi mở lấy bức thơ của cô Lê-Dung gởi cho thầy trong khi cô cùng thầy gấp mối tình chung nặng lời non nước, mà hẹn cải thiệt kỳ từ ba năm nay, coi như một mặt kỷ niệm quý nhứt của đời thầy, lấy ra đọc thầm như vầy :

« Chồng Định Tường yêu dấu»

« Từ ngày em được gặp chàng « và đã rõ biết được cử chỉ, « tư cách của chàng, em rất « mừng thầm. Vì em đã gặp « người vừa ý

« Chàng ơi ! Ở đời ngàn « vàng dễ kiếm, tri-kỷ khó tìm. « Em chẳngham giàu, chẳng « muốn sang, em chỉ ao ước sao « gặp được người tâm đầu ý « hiệp, thương nhau vì đạo đức « ái tình. Người ý trung nhân « của em là chàng đó.

« Dầu chàng cũng trở không « cho, em cũng nhứt định sẽ lỏ « bày tấm sự cao sang thân em « biết, và em vái trời giúp cho « cậu ấy được sớm bắt qua sông « Ngân.....»

Đọc hết bức thơ, thầy ngồi nhớ lại mấy lời chua cay của ông Cai-Tổng mắng thầy sau khi ông biết rằng thầy là ý trung-nhơn của cô Lệ-Dung : « Tu chỉ lựa nơi hộ đối môn đăng, giàu sang quyền-thế, chớ đồ mấy là quân bạch-thủ, không đáng xách giầy cho con ta... Mấy phải mau mau ra khỏi nhà nầy. Hứ ! thiệt là nuôi ong tay áo nuôi khỉ đem nhà, ta đã làm ơn đem mấy về nhà nầy lại sanh ra cái cuồng vọng ấy. » Mấy lời đau đớn đầy bao giờ cũng ở trong trí người thanh niên anh-tuấn nầy luôn.

Thầy nhớ lại cái cách ông Cai-Tổng đánh đập hành hạ cô Lệ-Dung sau khi ở ghe cô lỗ thiệt rằng cô hết sức thương thầy, thì thầy chảy mấy rơi lụy.

« Tái sanh chưa dứt hương thề », là câu mà thầy vẫn thường ngâm từ khi thầy xách va ly ra khỏi nhà ông Cai-Tổng lên Saigon thi võ sở xe lửa, tới đổi về làm việc dưới ga Mythọ đến nay.

Thấm thoát ngày qua tháng lại, mau như chong chóng chạy mới đó mà nay đã được ba năm chẵn, trong cái thời gian dài đằng đẵng ấy, thầy không hề gặp mặt cô Lệ-Dung. Nay vì sự ngẫu-nhiên mà thầy thấy mặt người yêu đương cùng người rể « đáng sáng » (sic) của ông Cai Tổng lên Saigon đặng tàu sang Pháp du-học, nên thầy nhìn cô mà lòng thiết sức bùi ngùi, dạ đau quặn quặn.

Tàm giờ, xe Saigon vuông tới, súp-lê một cái « toét », làm thầy giựt mình, nhớ lại giờ bàn giấy đã tới, nên thầy phải đứng dậy mở máy để ngày (Composteur) sửa số chuyến xe, rồi lo làm phận sự

■■

Mười năm sau, trong lúc thầy đương làm xếp ga Tân-an, tỉnh cỏ, một bữa kia, thầy lại gặp cô Lệ Dung trên một chuyến xe lửa Saigon chạy về Mỹ tho. Thầy nhìn cô, cô nhìn, thầy hai người chỉ biết nhìn nhau mà chịu chớ không ai nói tiếng gì. Một hồi lâu, thầy mới hỏi thăm cô về chuyện chồng con, cô bèn thuật lại cho thầy biết nỗi khổ tâm của cô trong mười mấy năm trời, vì gặp phải người chồng ghê gia chi phu, chỉ biết ăn chơi đàn điếm, chớ không lo học-hành gì hết; qua tây, đội lốt du-học mà thiệt tình là đi phá của cô trong mười năm chồng chẳng biết rằng chồng cô đã chết... Bà-Lê trong một năm trước rồi, vì đã đoạt tình-nhân của mọ người khác, nên bị ho bắn chết.

Thầy Rồng tai nghe kỹ, rồi thầy chỉ cắc lưỡi thở ra.

Nhưng vì thói tục buộc ràng, cha mẹ ép uổng, nên thầy đã làm chữ một cái gia đình, lấm cha hai đứa nhỏ, vì vậy nên trước khi bước xuống ga Tân-an, thầu nhìn cô xăng sẽ, với đôi tròng đầm đìa giọt lệ, và hẹn cùng cô ở kiếp tái-sanh.

Sáp lê thổi « oét » xe lửa từ từ lìa ga Tân an, cô Lê-Dung nhìn trân thầy Tường với cặp mắt tức tưởi, cho đến khi xe chạy thiệt xa, cô mới day mình, cô ôm mặt khóc mới nỗ.

Trần v-Ngup

Số Tương-tế

1 số độc đắc răng	10 000$	
1 số trúng	5.000	
1 số trúng	3.000	
2 số trúng 20 0$	—	4.000
5 số răng 1000	—	5.000
8 số trúng 500	—	4.000
10 số trúng 200	—	2.000
70 số trúng 200	—	7.000
98 số trúng	40 0$	

Mỗ số giá là 1$00
NGÀY NỔ SỐ
11 Février 192

Mua giấy số, xin gởi mandat và cước 0$10 cứ recommandée cho Monsieur Nguyễn thị Truyền, 403 rue d'Espagne Saigon

TRỊ BỊNH HUÊ-LIỄU

NHỨT SỚM NHỈ MUỘN

Ai đã lỡ mang các chứng bịnh trước về huê-liễu thì nên sớm uống thuốc *Tứ-Ngọc-Liên*, đã mau khỏi và chắc chắn lành tận nọc. Ai đã chạy chữa cùng nơi mà bịnh trầm trọng không hết, hoặc là bịnh kinh niên phát biểu sanh nhiều chứng lạ kỳ, dân bà bế có thai mắc bịnh, con trẻ bị nọc đi truyền, dân bà bị nọc đau bạch đái, đau tử-cung vân vân, Hễn hiệu có hơn mười mấy thứ thuốc chuyên trị về bịnh huê-liễu, đã có tiếng lâu khắp nơi đều biết. Sớm chừng nào đỡ trị chừng nấy. Ở Saigon mua tại Nguyễn-tự-Khanh.

Các nơi xa, các bịnh nào cần viết thơ kể bịnh thời sẽ gởi cho.

Monsieur ĐINH THÀNH-ĐỨC
(Vinhlong) & CANTHO

Thuốc sẽ gởi lãnh hóa giao-ngân, ai có bịnh chi muốn hỏi thêm cho để có sẽ trả lời.

Sơn hiệu « CON-GÀ »

Sơn « CON GÀ » là một thứ sơn bóng và bền chắc tạo theo cách khoa học đã dùng khắp nơi, công nhận là một đứa sơn tốt

Bất cứ vật gì đều sơn được cả, như là: gỗ, sắt, tủng mảng, hàng rào, bàn ghế xe máy, xe hơi, các phòng nhà vân vân...

Sơn không nứt, màu không phai và lại rất lợi vì một kilo dầu sơn đặng trên năm thước mươn bề mặt.

Sơn thật tốt, có đủ màu, giá lại bán rẻ.

Bán rao hàng trong một tháng đặng cho quí ngài dùng thử.

Có bán khắp nơi và các nội đặng theo sơn.

CẦN DÙNG nhiều nhà buôn lớn khắp xứ Nam kỳ làm đại-lý trong tỉnh nào chưa có người thay mặt, sẽ gởi kiểu sơn và cách thức bán rất dễ dàng.

Xin viết thơ hay là đến hỏi hãng AGENCE COMMERCIALE DE SAIGON số 68 đường Pellerin Saigon Đại LÝ ĐỘC QUYỀN hiệu sơn « CON GÀ » PEINTURES - COQ - SUPERIEURES.

AGENCE COMMERCIALE DE SAIGON
68, Rue Pellerin 68 SAIGON

PHÂN THU-CÚC TỐT NHỨT

THUỐC ĐIẾU

REGIE FRANÇAISE

NHÃN

GAULOISES

GITANES

ELÉGANTES

NGƯỜI ANNAM LỊCH DUYỆT ƯA DÙNG HƠN HẾT

CÓ TRỬ BÁN KHẮP MỌI NƠI

Mới in rồi

tại nhà in Đức-Lưu-Phương

168, Rue d'Espagne -:- SAIGON

1° HỘI ĐƯƠNG NHƠN QUẢ

2° LIỄU TRAI CHỈ ĐỊ *trọn bộ 4 cuốn*

HỘT XOÀN ĐỨ... QUỐC ... [illegible] ... lành, và bền bỉ cùng chắc. ... cháy, ngâm dấu đến mấy ... thiệt vô giá, bao lâu ... 1/20 carat tới 10 carats. ... 1 carat là 4 carats. Gửi theo ... không tiền gởi lãnh hỏa ... bằng giấy bạc Đông-dương ... cho bổn hãng 17 coin có 3 ... chữ tây hay là chữ tàu.

GERMAN DIAMOND COMPANY

Penang (Via Singapore)

Làm khéo, kỹ công

NHIỀU KIỂU CHỌN LỰA

NĂM NAY RẺ HƠN

MỌI NĂM PHẦN NỬA

La Torche

Phan-thúc-Trác

16 Sabourain — Saigon

Téléphone : 905

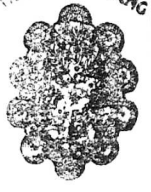

TRIỆU-TỪ TÁI THẾ

Kinh-tế năm tiền

Muốn cạnh tranh thì kỹ nghệ nước nhà phải cho đúng đắn.

Bởi vậy bổn hiệu đã dày công tiềm dặng cách chế hai thứ dầu trị bổ những trong sống ngoài thoa thật là công hiệu.

1° Dầu Triệu-Từ hiệu con Công. Mùi thơm ngọt ngào, hơi thông đã, thấy mạnh mà lại rất êm dầm, xức chẳng hề nóng rát như nhiều hiệu khác. Ấy là một thứ dầu của Annam chế tốt tươi, bằng sức nay chưa hề có nên dẫn cho người kén dùng dầu đến thế nào, bổ xức tới dầu Triệu-Từ thì hiển phải công nhận ngay. Mỗi ve ... 0$20

2° Dầu kinh-tế hiệu con Công xanh một mười một chín với Triệu Từ song bởi bổn hiệu chế ra chai nhỏ bán giá 0$10 cho tiện dùng trong bổ khuẩn bách nên để dầu kinh-tế cho sự dầu sông là tốt thượng hạng không thua dầu nào.

Dám cam đoan : Xức không y như quảng cáo thì được đổi đồ tiền lại.

CÀNG NGÀY CÀNG PHÁT

Ấy là thuốc tiêu xổ Tiên-Hoan hiệu con Công. Dầu lúc không hoàng nặc mà thuốc càng ngày càng tiêu thụ thêm thấp bởi thuốc nó ... [illegible] ... đau bụng không một mũi, khỏi ... và có khi ... thì con tự ... Mỗi gói ... thì ... Có trữ bán ... Kính cáo

Adresse : NGUYỄN-VĂN-KHIÊM

Số 102 rue Paul Blanchy (Tânđịnh) Saigon

Đồ-như-Liên

94-98, Rue d'Espagne, 94-98

Cho mướn máy viết để thử hiệu máy khắc con dấu, khắc hình người và đủ vô thau. Làm một bia bằng đá cẩm thạch. Bán đủ phụ tùng xe hơi và máy. Sửa máy hát, máy viết, sửa đồ phụ tùng. Bán máy hát và đĩa đủ thứ, tây, tàu. Cao-man, Nam-kỳ, Trung-kỳ, Bắc-kỳ.

Téléphone số 690

ECOLE PRATIQUE DE COMMERCE

Ecole sténographique suisse Aimé Paris

7, rue René Hérnud

SAIGON (TÂN NH)

Chuyên môn dạy các khoa thương mãi, bút toán, đánh máy chữ tắc Pháp văn vv...

Riêng khoa chữ tắt bổn-trường thay mặt L. U. S. S. A. P. dạy học song thi tại Saigon lấy bằng cấp bên Tây.

Directeur. LƯƠNG-VĂN-HẬU

Diplômé d'Ecole Supérieure de Commerce.

Titulaire des Certificats d'Etudes de l'Enseignement Commercial Paris.

Ancien Caissier Comptable des Sociétés Commerciales, Industrielles et Agricoles Expert Comptable près les Tribunaux Chef de la Comptabilité d'une maison de Commerce Saigon.

Chống với nạn kinh-tế

0$27 0$27

Nhà [illegible] ... Đặt gia được chia thêm nữa trong năm 1933, cho các đại học đường. Xà bông-sanh, nhà thương con nít, nhà phước thiện. Các tiệm lớn toàn hảo Đông-Dương đều có bán.

FREXOR

8 rue Mac-Mahon 43, Quai de Belgique. Tél. 233

Chẳng còn bao giờ lo sợ

Thuốc ho giấy bạch của ông Châu-thọ-Như nhà thuốc bổn-quốc Đường lại chợ Đồ-xép rất thần hiệu, thuốc ho nầy đều bằng thuốc ho quán thần được.

Bớn ông, bớn bà và con nít từ 5 tuổi đều dùng được cả. Ho cảm, ho gió, ho phổng mà phát ra ngứa cổ ho có đàm khó khè trong cổ, ho sổng hậu, ho lức, ho ra huyết, ho lớn, ho bịnh già lâu năm, làm việc gắng sức mà sanh ra ho các chứng ho lâu hay lê mau, thuốc ho nầy đều trị được cả.

Uống một hoàn thì thấy hiệu nghiệm liền. Giá tiền 1 hoàn 0$10 : Mỗi hộp 20 hoàn 1$80.

Có gởi bán nơi các nhà giấy xe đến (gares) có toa gởi theo thuốc chỉ cách dùng kỹ lưỡng. Bổn hiệu cũng chịu gởi thuốc bằng cách lãnh hóa giao ngân tại nhà giấy. (contre remboursement).

Như quí vị có gởi thơ hay mandat lại mua thì đề tên như sau đây :

BẢO-AN-ĐƯỜNG Pharmacie Asiatique

M. CHÂU-THỌ NHƯ Govap.Giadinh

PHÒ CHO MƯỚN

PHỐ MỚI SỬA LẠI. — Rất sạch sẽ ... rộng rải. Giá cho mướn lại rẻ hơn các nơi

ĐƯỜNG COLONEL GRIMAUD. — Từ số 201 cho tới 249 *giá cũ 30$* sụt lại *còn 18$*

ĐƯỜNG HẺM COLONEL GRIMAUD. — Từ số 1 cho tới số 21 *giá cũ 18$* sụt lại *còn 8$.*

ĐƯỜNG DIXMUDE. — Từ số 68 tới 91 *giá cũ 30$* sụt lại *còn 18$*

QUÍ VỊ MUỐN COI PHỐ, XIN ĐO NƠI NHÀ SỐ 88 ĐƯỜNG VERDUN

Thuốc THIÊN-THƠI của Pharmacie NGUYEN-VAN-TRI ở Mytho chỗ ra đã cứu được nhiều người nếu có CULA thiệt thoa tiệp thêm dùng cho vợp bẻ, thì mười bịnh không trật một. Dám cam đoan.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

CÔNG-TY HỮU HẠN VỐN 280.000 ĐỒNG BẠC
Sáng lập năm 1927
Hội-quán: 56-58, đường Pellerin, Saigon
R. C. Saigon N° 61

Dây thép:
CREDITANA-SAIGON

Dây thép nói:
SAIGON 748

Công-ty nhận tiền TIẾT-KIỆM của bà thân, tiền gởi sanh lời. 4 lần mỗi năm, sau tháng tính một lần và nhập về vốn mà sanh lời nữa. Tiền nầy muốn rút ra chừng nào cũng được.

Công-ty cho vay thế chứng về Quốc-trái Đông-Pháp, về Quốc-trái Crédit National và những vé phiếu nào mà Chánh-phủ Pháp hay là Đông-Pháp phát hành sau là chịu bảo chứng. (Vì rằng chuyện khác, xin hỏi thăm bổn Hội).

Bổn Hội về mặc mộn Pháp hộp Tiết-kiệm tốt đẹp hằng sắt mà kèn, để cho bà thân mượn dùng. Xin quí vị hãy đến Hội quán hay là viết thơ mà hỏi cách thức mượn hộp Tiết-kiệm ấy.

Tên chỉ cần bổ Hội làm vẻ vang cho xứ sở mình

BẢN TRỊ-SỰ DANH-DỰ VÀ CỐ-VẤN

Chánh hội trưởng: M. [illegible] (Đã mất 23-10-36).

Phó hội trưởng: M. [illegible], Hội-đồng Hòa-nghị-viện Nghị-viện: Bordeaux.

(Được bầu-cử chiếm theo đúng 24 tờ-ng Bổn-Hội)

Hội viên: Dr [illegible], Tổ-viên Saigon.
" M. LÊ PHÁT AN Danh, Nghiệp-chủ, Thủ-dầu-một.
" M. [illegible] Lang, ở Quan Kộ-sa Saigon.
" Dr Nguyễn văn Thịnh, Saigon.
" Dr Trần văn Đôn Saigon.
" M. Trịnh đình Thảo, Trạng-sư, Saigon.
" M. Nguyễn thuộc Liêm, Cai-gon.

BẢN TRỊ-SỰ VÀ CỐ-LÝ:

Chánh hội trưởng: M. Trương tấn Vị, ủy Bắc-phần-sứ Hàm Chaudoc.

Phó hội trưởng: Dr Trần như Lân, Hội-đồng quản-hạt, Saigon.

Quản lý hành sự: M. Nguyễn tấn Văn, nghiệp-chủ, Saigon.

Hội viên: M. Bùi quang Chi, Lương-Y hàm-ngoại, Cholon.
" M. Nguyễn hữu Đô, nghiệp-chủ, Gocong.
" M. Nguyễn văn Liên, Báo-chí-sư, Saigon.
" M. J. B. Nguyễn trung Vinh, nghiệp-chủ, Saigon.
" M. Thái văn Lân Alexis, Kỹ-sư, Saigon.

Pháp định thông-ký: M. Paul Lê văn Gồng.

Viễn - Đông Lập Bổn

Hội mộc danh lập bổn Lang-sa có vốn bốn triệu quan. Một phần ra đã đóng rồi. Chính quyền chánh-phủ Toàn quyền Đông-Pháp kiểm soát.

HỘI QUÁN TẠI HANOI, ĐƯỜNG PAUL-BERT SỐ 32
Giấy thép nói số 228
PHÒNG QUẢN LÝ SAIGON ĐƯỜNG CATINAT SỐ 205—205
Giấy thép nói số 1000

NHỮNG SỐ TRÚNG KỲ THỨ TƯ NGÀY 29 DÉCEMBRE 1935

Lễ tại phòng Quản-lý Saigon có ông METRIGNAC, Directeur của Hội, có MULLER và MICHEL, cũng các quốc sở đến ấy, hai ông nầy có mua Phiếu của hội

XỔ SỐ THỨ NHỨT HỐI VỐN BỒI PHAN 5000 $
SỐ 06898 được ra

Ông CLÉMENT DE LOPEZ ốốc học trường Kompong Speu
Ve nầy mua hồi 1—10—35, đã đóng được 2 kỳ
mỗi kỳ 5 $ cộng là 10 $ được hốt. . . . . 5.000$

XỔ SỐ THỨ NHÌ — ĐANG MIỆNG GÓP NỬA
Số 0541 được ra

Ông NGUYỄN VĂN Ý Thợ may 15 Amiral Courbet. Saigon.
Vé nầy mua hồi 1-8-33 đóng được 4 kỳ, mỗi kỳ 25 cộng là 20$ được hốt lời 1000$.

Số 3841 cũng được ra mà chia cho 2 vé sau đây:
Vé 3841 không đóng tiền tháng, nên không được hốt.
Vé 0841 của ông SOR MAK, Quan Lục-sự ở Stoemtreap.
Vé nầy đóng được 4 kỳ, mỗi kỳ 2$50 cộng là 10$ được hốt . . . . . 500$

XỔ SỐ THỨ BA — ĐANG MIỆNG GÓP NỬA
SỐ 2967 được ra

Vé nầy chia cho 5 vé, mỗi vé là 200$ có bốn vé không đóng tiền tháng nên không được trúng.
Có 1 vé 2967 / 5 của ông Nguyễn văn-Thanh, giúp việc ở nhà đèn Sai-gon được trúng.
Vé nầy đã đóng được 4 kỳ, mỗi kỳ 1 đồng cộng 4 đồng mà được dắt lượt một cái vé miệng góp là 200 đồng mà được hưởng liên giá chung của hội và cái dự cuộc xổ số mỗi tháng của hội.

Cuộc xổ số kỳ tới định nhằm ngày thứ sáu 29 Décembre 1935 lúc 11h. 15 tại hội quán N. 32 đường Paul-Bert Hanoi.

Có nội không hai

Là thuốc bổ Á-phiện của ông lương-y Trần-đắc-Sử ở Hanoi đã dày công chế tạo hiệu « *Tam Sư Ngũ Hổ Vân Minh Giới Yên Hoàn* ». Thuốc chế hạp vệ-sanh, không nóng như phẫu nhiều hiệu thuốc khác ăn được ngủ ngon; có giấy Y-viện Hanoi chứng nhận không có cốt Á-phiện. Bắt luận hút nhiều hay ít, lâu hay mới, dùng thuốc nầy bỏ hẳn chẳng sai. Thật là một phương linh được. Được nhiều bức thơ khe tặng. Giá từ 1$00 tới 5$00 một ve. Thuốc bồi bổ ngũ tạng, dưỡng sức, trừ căn nhà phiền không trở đi trở lại gọi « *Sâu Nhung Song bổ hoàn* » mỗi chai 2$00 và *Song lộc đại bổ khí huyết tưởng toàn hoàn* », chữ bằng lộc nhung lộc nụ, rất đại bổ; người làm việc lao tâm lao lực, ăn ngủ chẳng đặng, xanh xao kém huyết bắt luận Nam phụ, lão, ấu trường phúc thọ nầy thì nên trở nên phi mỹ tươi nhuận đỏ da mặt thật. Người đang uống thuốc bổ á-phiện dùng thuốc bổ nầy càng mau phục sức. Mỗi món thuốc đều có cầu chứng tại tòa. Giá mỗi hộp thuốc bổ 1$50.

Các chứng bịnh ho, hoa liễu, bịnh tử cung, bạch-đái, mộng tinh, di tinh, huyết tinh, thuốc xổ bổ trục đàm khóan, hoa bụng xổ đề không mệt và con nhiều thứ thuốc khác vân vân nói tóm một đều là mỗi mỗi chứng bịnh gì đều có thuốc nấy cả.

*Thuốc có gởi bán mấy chỗ sau nầy: hiệu Tường-Thanh 7 Place Maréchal Foch Dakao Hàng bán sách N° 48 góc chợ cũ Saigon.

Ở xa mua thuốc xin gởi chút ít tiền cước (provision)

Xin do nơi:

LÊ-VĂN-NHUẬN
Đại-lý độc-quyền cho
Trần-đắc-Sử (Hanoi)
Võ văn-Vân (Thudaumot)
N° 27 en face du marché de Thi nghè (GIA ĐỊNH)

Hội vạn quốc tiết kiệm

Hội hiệp-bổn nặt danh Pháp, dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp.

Vốn 1000.000 (lương)
Thượng-Hải) đã đóng tất cả
và 9.000.000 phật)
Lăng)
Quảng Lý cổi Đông-Pháp
Saigon 26, đường Chaigneau chi ngành tại Hanoi: 58, Đại lộ François Garnier.

Muốn dự để
Lập tư bổn
Muốn có sẵn vốn
cho con cái lúc đôi bạn
Muốn để dành tiền cho
con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm:

Vé $ 1.000 trả mỗi tháng 8 $ 00
Vé 500 trả mỗi tháng 4 00
Vé 250 trả mỗi tháng 2 00

Đặng dự vào

1°— Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.

2°— Cuộc chia 1/3 tiền lời của Hội sau khi đóng đặng 2 Năm.

Hội cần dụng nhiều người chắc chắn và tử tế đặng làm quảng-lý những sở mà hội chưa có người thay mặt.

Lúc các ngài bị nhức [illegible] ăn không tiêu vân [illegible]

DẦU PHỔN-HUÊ

VỪA TỐT NHỨT, VỪA RẺ HƠN HẾT, VỪA TRỊ ĐẶNG BÁ CHỨNG

mà các ngài chỉ tốn có 0$15 thì được 1 ve dầu rất quí và lại giúp ích cho người mình được.

CÓ TRỮ BÁN:

Tổng-đức-Vấn 91 Boulevard Paul Bert Dakao — Phạm-công-Hậu 168 Rue Mayer Tandinh — Huỳnh-Kỳ-Sang 90 Rue Vannier Cho-cũ Saigon — Nguyễn thị Kính marché central Saigon — Lê văn Ngữ marché Phú-lâm — Võ văn Thới marché Bến-lức — Nguyễn thành Liêu marché Vĩnh-long — Nghĩa Trọng 30 Boulevard Saintenoy Cântho — Ngọc nên Nữu 2e Avenue Daingai Soctrăng — Kim Hưng được phòng 47 Rue de Hué Tourane.

N.B. Thơ từ xin đề nơi nhà thuốc Phổn-Huê-Đường
295 rue de Cây-Mai Cholon

KHỎI SỢ

Chết vì tình

Ai mắc bịnh Phong-tình như: Dương mai, sang độc, tim-la đau lậu v...v... Dùng nhiều thứ thuốc mà không hết, ấy độc đã nhập vào cốt. Mau tìm thuốc:

SƯU HỘC BÁ ỨNG HOÀN
CỦA HIỆU THUỐC
ONG TIÊN
PHÚ-NHUẬN — SAIGON

Gần trị các bịnh trên đây mới phát hay là lâu năm trở đi trở lại nó sẽ tổng tới gốc độc ra dứt tuyệt khỏi. trừ căng không hại sinh dục, không hành bịnh nhơn. Người Tây, người Tàu, người Ấn-độ, người Annam trăm người đùng rồi không sai một.

Mỗi hộp 1$50 uống 5 ngày
Dược-sĩ: Bà Nông Baclieu, Ng.-ng-Thái Ranhgia. Trữ bán thứ thuốc tại:
Mme Nguyễn-thị Kính
SAIGON
Ở xa gởi cách lãnh hóa giao ngân đo:
Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Rue P. Blanchy prolongée N° 84
Phú nhuận — SAIGON

MỘT ĐỀU LỢI

cho quí vị mua hàng
Tiệm PHONO-ACCESSOIRES mới lập
144 Rue d'Espagne 144
(ở phía sau chợ Saigon)

Bổn hiệu bán đủ thứ máy hát, đĩa hát, đủ phụ tùng và các thứ đèn Manchon, đèn dầu lửa. Có thợ chuyên môn sửa máy hát và đèn Manchon Quí vị sửa đèn, sửa máy hát, hoặc mua hàng, tự một rắc bạc sắp lên. Bổn hiệu đều có tặng thêm xà-bông. Bán rao hàng trong 1 tháng mà thôi.

Giá rẻ đặt biệt, xin quí vị lưu ý. Tại đây cũng có bán các thứ bông tươi, trái cây và rau-cải ở Dalat chở về mỗi ngày.

THIÊN HẠ ĐỒN

lành vang-bốn biển, tiếng đồn tám phương là thuốc trị bịnh PHONG-TÌNH và BỔ Á-PHIỆN

Ở Tonkin gần lại bán chế chung dưới, cốt á-phiện. Cách bổ giảm đã mất tại lại bổ dưỡng cho lão nhược bực nào trai ngàn người cũng không sai một. Làm cho khoẻ mạnh vui vẻ như thường chúng sự sanh ra chứng bịnh gì hết đi dương dùng trừ hết rất tiện

Một ve 100 hoàn giá 1$00
Ve nhỏ 50 hoàn giá 0$50

Hút it, 2 cũng 3 ve đủ bỏ ai mau dùng không sông hiệu xem thời tiền là chứng sai. Có trữ bán tại Gare Catinat rue Mayer 128 Tân-định, Boulevard de la Somme 86, rue Amiral Courbet 3-5 rue Vannier 74 Saigon, năm tiệm đều có danh tiếng xưa nay đồng có bán thuốc hiệu Tiêu thần-tuyền ai uống cũng phải ngừa kẻo làm gia mạo. Côn bịnh Dương-mai càng dai Lậu ai bịnh nặng nhẹ bực nào, uống trong người 12$00 tuyệt nọc. Đương sanh dục càng thêm sung tức Dương mai một ve giá 1$00 uống 7 ngày. Du Lợn một ve giá 0$50 uống 2 ngày. Thuốc gửi lãnh hóa giao ngân cho ở Mandat gởi cho M. Lê văn Anh Sous-sergeant Boulevard Albert 1er, N° 142 Dakao Saigon.

Tiệm nào bán đã tại hóa rẻ hơn đề Lạc-Soong.

Rất sứng đáng với cái tên của nữ thi sĩ Việt-Nam

Mỗi ngày nhà phấn XUÂN-HƯƠNG đặng nhiều giấy tặng khen. Một đều đáng để ý hơn hết là có người ba dặm Pháp rất sang trọng, hiền một của một vị đốc-tờ đại tài ở Nam vang là Dr Lấy, chẳng cần nói ai cũng đã biết bà là người lịch duyệt về sự dùng phấn mà bà cũng khen phấn XUÂN-HƯƠNG. Bà nói những người da mặt mỏng hơn nên dùng phấn nầy tốn.

Như vậy phấn XUÂN HƯƠNG mới đặng mang cái danh cũng nhà Nữ thi sĩ rất yêu dấu của chúng ta đó.

THUỐC ĐIẾU "MÉLIA"

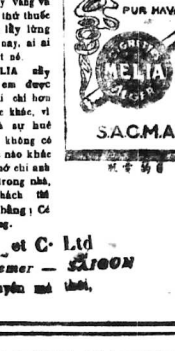

Anh em muốn hút được thuốc ngon, mùi thơm, hộp đựng không khó cb, lại rẻ tiền. Mà hút thuốc nào hãy giờ ?

Ấy là thuốc điếu hiệu *Mélia* bao giấy vàng và đỏ. Đó là một thứ thuốc có danh tiếng lẫy lừng từ bấy lâu nay, ai ai cũng đều biết nó.

Thuốc MÉLIA sẽ làm cho anh em được vừa lòng toại chí hơn các thứ thuốc khác, vì mùi thơm và sự hoà vận cân nê, không có một thứ thuốc nào khác sánh kịp. Chớ chi anh em có sẵng trong nhà, để ra đãi khách thì có thì thú vị bằng ! Có một mình hàng.

L. RONDON et Cie Ltd
14 à 19 rue G. Guynemer — SAIGON

Làm đại-lý độc quyền mà thôi.

AI MUỐN MƯỚN NHÀ PHỐ RẺ ?

PHỐ LẦU,	đủ confort moderne số 15 Albert 1er Dakao	60$
NHÀ TRỆT,	4 phòng, đủ confort moderne, ở Tân-định	55$
NHÀ TRỆT,	4 phòng, đủ confort moderne ở Tân-định	48$
PHỐ TRỆT,	rộng sẵ 120 Marcel Richard, có sân cửa sắt	30$
PHỐ TRỆT,	393, 395, 399 đường Vani Blanchy	18$
-:-	đường nhà Paul Blanchy gần rạp hát Bội Có đèn nước, cầu tiêu máy	15$
-:-	Paul Bert 162, 170, 182, 184, mới lắm	23$
NHÀ XE	đường nhà Paul Blanchy	5$

Confort moderne là có nhà bếp, nhà xe, nhà tắm, cầu tiêu máy sẵn sàng.

Chủ phố : Cie FONCIÈRE D'INDOCHINE
81, Rue Richaud -:- SAIGON

TIỂU-THUYẾT CỦA ĐƯỢC-NHÀ-NAM N° 90

TIỂU-THUYẾT

TỘI VỀ AI?

Tác-giả: PHỦ-ĐỨC

Ba Hoành liền dừng dậy dẫn mấy đứa bộ ba ra khỏi quán. Hai Thỏ nói với hai Long rằng : « Xin anh chớ có nghe lời bọn đu còn nầy, vì chúng nó đông lắm và có dẫn khí giải, anh và tôi đi ra sẽ bị bọn nó giết chết. » Hai Long mỉm cười mà rằng : « Nếu chú sợ chết thì hãy ngồi trong quán nầy mà cho tôi đi ra ngoài một chút sẽ trở vô. Bọn nầy dẫu một trăm đứa tôi cũng không sợ, nói gì có bấy nhiêu. »

— Anh đi [illegible] phải đi theo, tôi chẳng sợ chết đâu. Thấy trò nầy thì dừng có tiệp đa.

— Tôi nghe ơi anh dạy.

Hai Long đứng dậy trước, hai Thỏ lấy su trả tiền bánh cho chủ quán rồi đi ra ngoài. Vừa khi đó có một tên đu còn đi lại nói hai Long rằng : « Ba Hoành đang đứng chờ anh nơi miếng đất rộng cách đây chừng vài chục thước. »

— Được anh hãy đi trước dẫn đường.

Đêm nay nhằm mười ba Annam, giờ nầy trăng đã lên cao ló rạng. Trước rạp hát phía bên kia đường có một miếng đất trống. Hai Long và hai Thỏ đi ra đến ngoài đàng ngó qua miếng đất thấy bọn đu còn ba Hoành đứng đông có trên mười làm đứa. Hai Thỏ đứng bước đay lại nói với hai Long rằng : « Bọn đu còn bây giờ đông quá, xin anh phải biết bọn nó khiếp nhược tiểu nhơn lắm, ỷ đông mà hiếp kẻ, không có một đứa đáng mặt anh hùng như thế, trường anh chẳng nên đánh với chúng nó làm gì.

Hai Long cười mà rằng : « Chúng nó tiểu nhơn mặc chúng. Mình là người anh hùng mình biết lấy mình. Nếu không đến giáp mặt chúng nó thì chúng nó khinh, rồi cũng chận mình mà đánh.

Tôi cũng lấy làm đíp may đẹp bọn hung dữ nầy cho người lương thiện được vui mừng. Chú hãy đứng lại đây mà chờ tôi, đứng đi theo nguy hiểm tánh mạng ».

— Không, dầu biết trước bị giết chết tôi cũng theo.

— Cám tôi ! — Hai Thỏ tỏ bộ ngạc nhiên.

— Phải, tôi cầm chú vì nếu có xảy ra chú bị trọng thương thì tôi sẽ buồn rầu lắm. Chú biết tôi mang ơn lúc chú rất nặng.

Hai Long cam không cho hai Thỏ đi theo rồi mới bước chơn Hai Long thấy ba Hoành đứng vậy hai Long mà chém. Hai Long riêng ra một mình còn bọn đu chẳng chút nào núng đi một tên đu còn cầm dao đứng ngã xuống đất rồi nhảy theo giựt lấy dao ma đánh lại với mười mấy đứa kia. Hai Long bươi dao chém tả chém hữu vùng vụt không may cái thì trong bọn đu còn ngã xuống đất bốn đứa nữa còn bao nhiêu cũ sợ thối lui ra ngoài. Ba Hoành thấy vậy hết lớn, (chém ! chém ! Bọn đu còn nghe tiếng la hết của ba Hoành liền bao gan tấn tới vậy hai Long mà chém nữa. Hai Long đứng chính giữa xây mình chém đỡ một bên nữa thì bọn đu còn bị bịnh bốn năm đứa nữa cả sợ thối lui. Ba Hoành hết lớn : « chém ! chém nữa lò chết nhát. Tới... tới chớ có [illegible] Ba Hoành [illegible] chết, bọn đu còn đã khiếp sợ hai Long. Ở nghề cao cường nên lui ra hết. Ba Hoành cũ giận càng lớn lên rằng : « [illegible] rút dao đâu. Chém nữa.

Hai Long thấy bọn đu còn đã lui ra ngoài lo thương thì cười và nói với ba Hoành rằng : « Ba Hoành, chúa đu còn Cholon. Mi cũng là đồ chết nhát nữa mà. Sao mi không giỏi đánh với ta, để đốc xúi bảy chúng nầy đánh ta. Tấn tới coi nà. » Ba Hoành nghe hai Long nói thì cả gian rút một lưỡi dao nhảy tới đâm hai Long rất lẹ. Hai Long nổi khởi cười mà rằng : « Đâm lẹ đó. »

(*Còn nữa*)

Ít tiền cũng có thể deo được hột xoàn !!!

HỘT « *XOÀN MỚI* »

Thiệt tốt, mài thiệt khéo (in bột xoàn Âu-châu, giá rẻ — có giấy bảo-kiết đời đời (chừng nào đứt mai), chỉ có nhà mài hột xoàn chuyên môn

« BA-QUẢN » có bán mà thôi —
Chỗ đáng tin cậy — Tiệp rước tử tế.
JOAILLERIE MODERNE,
Tailleries de Pierres précieuses
« BA-QUẢN »
58, Rue Vannier — SAIGON
Ngang hàng thuốc [illegible] cũ)

QUÝ BÀ !! QUÝ CÔ !!
LỊCH-SỰ

HÃY DÙNG GIẤY VỆ-SỐP CỦA NHÀ CHẾ-TẠO

PHONG-TAI

43, Rue des Pipes
• SUCCURSALE •
18, Rue des Paniers -:- HANOI

HÀNG TỐT — GIÁ ĐẶC BIỆT
Có catalogue gởi biếu.

BAN DUOC THUY

Thuốc nước để trị các chứng bịnh ban và trái, rất hiệu nghiệm của nhà thuốc **THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG** *208 rue des Marins* = CHOLON

Không thứ nào so sánh đặng

"MÉKONG"

COTAB

DISTRIBUTEUR

MUA BÁN LÚA GẠO VÀ BẮP

VẠN-THÁI CÔNG-TY

45 Rue Paklao — TELEPHONE 2168

Telegramme : Vanthai Cholon — Chatay

Bổn hiệu có mua các thứ lúa và bắp, nhứt là khi vựa, vậy đồng bào ai có lúa và bắp muốn bán, xin đến tại ông Tổng lý M. NGUYỄN-CHIỀU-THÔNG nhà thương hương, hay là kêu giây thép nói cũng đặng. Còn, việc bán tính mau lẹ, và khi nhứt định xong xuôi rồi, thì ông cho giấy tới tại chỗ mà chớ.

Le Directeur :

NGUYỄN-CHIỀU-THÔNG

BÁ ĐẢ SƠN QUẢN TẢN

Thuốc phát minh để giúp cho hàng phụ-nữ thuốc hoa hành ra những tảo thí thấy sự linh nghiệm chừng nầy.

Bịnh thời hàng phụ nữ mắc trong bốn chứng đau từ cang, 10 người hết 7, không nặng thì nhẹ, không nhiều thì ít, đau rang rang hai vai đầy chừng đau trống trang dạ dưới, đau thắt ngang lưng, ra huyết trắng, dầm dề có dây có nhớ khi trong khi đục khi vàng dường đau bon nổi dường tiểu không, thường ăn ập chứng bịnh trong mình lâu ngày mà không biết. Liền nói cùng thầy : Tôi bị đau bạch đái hạ, cái ông lương y chữa dặng hết tôi đau tử cang là chi ? Là vì sách xưa chữa có bộ nào lương, huống là đau theo kinh nguyệt không đều, sanh bạch đái hạ mà trị. Ôi thôi ! Linh Nam chữa Bắc, bịnh lâu hạ chữa lương thường, uống thuốc hết liền mà sinh không lành.

Ai mắc phải chứng bịnh đau tử-cung nơi huyết trắng như kể trên đây, hãy uống BÁ ĐẢ SƠN QUẢN TẢN thì thấy công hiệu tức tăng, sự hay không thể tả hết đặng.

Đơn bà có thai bị đau tử-cung uống càng hiệu nghiệm, đơn bà mới sanh đẻ, bị đau tử-cung uống cũng rất lành.

Trước nầy đã cứu chúng biết bao nhiêu bịnh đau tử cung, đáng tờ uống thuốc mà hết, sao không cần hoàn rẻ.

Mỗi hộp 1$ uống 5 ngày.

Có bán tại Bazar Thạnh Long, Nguyễn thị Kính chợ mới Saigon và cả chỗ bán lẻ đều có bán.

VÕ-VĂN VÂN DƯỢC PHÒNG

THUỐC ĐỘC

20 điếu thuốc

6 xu

Việc hàng xóm

(Tiếp theo trang nhứt)

« Tức như tờ hiệp-ước ở Buông-gô, khiến cho nhà-nước mất quyền mang nhục, xưa nay chưa thấy bao giờ. Công lực Cọng trần lan mấy tỉnh, các nhà đương cuộc đã không có ý liệu-trừ, lại còn mượn việc đó để làm khó dễ cho nhà-nước và bài trừ kẻ nghịch tới mình. Thấy vậy mà toàn đảng toàn quốc đã ôm lòng công-phẫn lâu rồi, chớ không phải chỉ có tỉnh Mân bây giờ mà thôi đâu. »

Bọc mấy câu đó, tay không thấy kêu tên ra, nhưng gọi là nhà đương cuộc đó, chắc độc giả đã dư biết là chỉ vào Tưởng-giới-Thạch và Ủông tỉnh Vệ vậy. Người ta cho hai họ Tưởng Ủông chuyên quyền và đi nịnh hót sự hải Nhựt bổn để cho Trung - quốc mất quyền mang nhục. Bởi vậy trong diễn văn tới đoạn chót có lời khuyên các nhà đương cuộc ở Nam-kinh, nhứt là Tưởng Ủông như vầy :

«Bây giờ gốc loạn đã nảy ra rồi các ông chẳng nên để cho sổ thêm cầu thêm lớn ra nữa ; các ông nên lui bước đi, nhường địa vị lại cho người hiền thay thế. Vậy để cho toàn đảng toàn quốc được khôi phục tự do, cùng nhau giải quyết những việc rồi ren trước mắt và sắp đặt công việc mai sau.

« Ngoài cách đó ra, thì không có cách gì cứu nguy đặc loạn nữa được. Các ông nghĩ sao ? v...v... »

Thế là dư-luận đều muốn Tưởng Ủông từ chức, nhưng không biết Tưởng Ủông có chịu hay không ?

Tôi nghĩ dầu Tưởng - giới - Thạch có chịu êm đi nữa thì cũng ra sức chống đối với Phước-kiến một phen cho thịt trời máu chảy đã rồi, chừng biết thế nguy sức bền rồi, bấy giờ ông ta mới chịu dắt tay là Tống - mỹ - Linh về vườn.

A. Đ

M. Messner cắt nghĩa về công việc ở Đại-hội-đồng

Ông Messner là hội-trưởng của Lữ-quán Thương-gia Saigon ra Đại-hội-đồng bị cáo là phản, đi tiêu-lộn, rồi bỏ hội ra về.

Hôm trước tờ rồi, ông Messner có bày tỏ công việc của mình đi làm ở Đại-Hội-đồng cho ban trị-sự của Lữ-quán nghe, ông cắt nghĩa về các món thuế và ông bỏ thăm ra thế nào.

Về thuế vàng bạc ống không chịu bỏ thăm (abstenu) ; thuế xe không chịu bỏ thăm ; Địa ốc ngân hàng : bỏ thăm nghịch ; thuế giấy thép nói : nghịch ; nước mắm : nghịch ; tương của ông Thalamas và ông Grassier : nghịch ; thuế nước : nghịch ; dầu quốc-gia nghịch ; Agiedo : nghịch ; thuế hộp quẹt máy : thuận.

Ông Messner trước khi đi về hội-nghị, có lãnh mạng lịnh Liên đoàn không cho bỏ thăm thuận theo một cái dự án nào hết. Thế mà ông nhận thuế hộp quẹt máy, ban trị sự hỏi tại sao, ông cắt nghĩa nghe cũng xuôi.

Nay mai đây, ông lại ra đại hội của Liên đoàn mà cắt nghĩa cho rõ rành hơn.

Lấy một tấm giấy hai các để đi coi ngày hội Hướng-Đạo 10 Décembre tức là ta đã giúp cho một nạn dân được bát cơm manh áo.

THỂ-THAO

Võ Annam

Tổng cuộc thể-thảo Annam lo sửa sang võ-đài Mayer lại đẹp hơn khi trước nhiều lắm.

Kỳ tranh đấu trong đêm thứ bảy 9 Décembre tới đây, sẽ được đông người đi coi, một là làm việc nghĩa, hai là những võ-sĩ thượng-đài đều có tiếng hết, ai cũng muốn thấy tài của mỗi võ-sĩ cả.

Tổng-cuộc Annam còn định từ đây về sau, mỗi tuần đều có những trận đoạt vô, cốt giục võ-sĩ thảo luyện cho giỏi.

***

Tranh vô-địch tơ-nít hạng nhì

Kỳ tranh vô-địch Nam-kỳ (Critérium de Cochinchine), sẽ khởi vào ngày 16 Décembre 1933.

Đăng tên nơi nhà M. Triệu-văn-Yên, 94-96 Boulevard Bonnard — Saigon.

Tiền độ

Đánh đơn : 3 đồng ;

Đánh đôi : 4 đồng ;

Bữa ngày 10 Décembre 1933 là khoá sổ

Hội Commerce Sport làm việc nghĩa

Chiều hôm chúa nhựt 10 Décembre tới đây nhơn đoàn Hướng đạo Nam-kỳ mở ngày hội để lấy tiền giúp cho nạn dân bão lụt ở Bình-Phú đội banh *Commerce Sports* lại đá với đội banh mới lập công tại sân Mayer.

Ngày hội của đoàn hướng đạo có ý nghĩa cao xa thế nào tưởng không phải nhắc lại nữa, chỉ có hội *Commerce* vừa tái lập đây, mà ra lơm việc nghĩa-cử thiệt đáng khen. Chúng tôi có xin với các hội đá banh nên tổ chức những trận dượt để lấy tiền giúp cho đồng bào nạn lụt ngoài ấy, nay mới thấy có đội *Commerce Sports* hưởng ứng vậy.

Nay nhơn buổi hội của đoàn hướng đạo và trận dượt của hội *Commerce*, chúng tôi xin các hội banh Annam khác nghĩ dượt ngày ấy. Một là để cho đồng người đi dự ở sân Mayer, hay là bày tỏ ý đồng tình của mình với việc nghĩa. Chúng tôi không biết tại sao có mấy hội kia lại tổ chức những trận *«phục thù», thử tài* làm gì trong ngày ấy ? Làm vậy, tỏ ra anh em xấu bụng với mấy muôn người đói rét ngoài Qui - nhơn, Bình-Phú, và chắc không mấy ai chịu đi coi cầu. Vì chúng tôi tưởng đồng bào ta, (những người hàm mộ thể thảo) đều tình làm việc nghĩa trước mà thôi.

Chúng tôi không kể trên mấy hội banh ấy ra làm gì, bởi từ đây tới 10 Décembre còn ngày giờ để anh em bàn tính và hoãn nhựng «trận phá việc nghĩa» kia đi. Mong vậy.

Nghỉ mát Dalat

Năm nay ai nghỉ mát Dalat cùng kiếm nhà ngủ Võ-văn-Dung mà ở, vì nhà ngủ mới lập ra, theo đúng kiểu âu-tây, rất sạch sẽ mà lại rẻ tiền. Nhứt là về sự ăn uống lại dễ dàng lắm. Có giá đặc biệt cho học-sanh.

Hôtel du Marché de Dalat

Võ-văn-Dung Propriétaire, Tél. 28

Muốn hỏi cho rõ ràng, xin đo nơi M. NGUYEN-VAN-NHAC, 82 Rue Pellerin Saigon. Tél 1093

Nguy thay ! Có cô đòi chết theo cô Trương-thị-Đạo

Chuyện cô Trương thị-Đạo học sanh trường Nữ-Công D. khảo tự tử mới rồi, chúng tôi có bài *tường-thuật*, và chúng tôi cho đó là cái hiện tượng khủng-hoảng về tinh-thần của thanh-niên nam nữ ta ấy là nói đông lắm.

Chẳng vậy sao lại có dịch tự-tử mà chúng truyền nhiễm gớm ghê.

Chúng tôi được người bạn báo tin chắc chắn rằng có một cô chị em bạn của cô Đạo, cũng là học sanh trường Nữ-công, mấy bữa nay dọn đi tự - tử theo cô Đạo. Người ta đương lo vận động khuyên ăn cô đừng làm, mà không biết cô có hồi tâm tỉnh ngộ không ? Có kẻ nói cô nầy có thề nguyền với cô Đạo, hễ cô Đạo chết thì cô cũng chết theo.

Nguy thay ! sự quyến - sanh cũng lây, thật là cái hiểm tượng cho thanh niên và xã-hội. Chúng tôi xin cô nào đó nên tỉnh ngộ, đừng nảy mình như thế, đi thiệt thân vô ích mà lại thiên hạ cười nữa, chớ không ai khen gì cái chết theo bạn như vậy đâu.

Luôn dịp chúng tôi xin những nhà có con, nên lưu tâm đến sự giáo dục của con và xét cái tình thần của chúng coi kỷ mới được

Của ít lòng nhiều

Lòng hảo hiệp của một nhà thương mãi

Bốn-báo mới tiếp được số tiền 5$00 của một nhà thương-mãi ở Saigon gởi giúp cho nạn dân Bình-phú.

Trong thơ chỉ nói chuyện giúp tiền và ký tên một người bán chó không cho chúng tôi biết rõ phương danh.

Việc làm phước như vậy mới đáng gọi là một việc ân-đức.

Của ít lòng nhiều, chúng tôi xin thay mặt đồng bào bị nạn bão lụt ở Bình-phú mà cảm ơn vị thương-mãi trên đây.

Rượu DUBONNET

là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Cuộc thi tiểu-thuyết của hội Trí-Tri Nam-định

Xin nhắc lại để các bạn làng văn biết rằng hội Trí-Tri Nam-định có mở một cuộc thi tiểu thuyết, mục-đích là muốn gây cho hai cái phong - trào yêu-chuộng quốc-văn ngày thêm hưng thịnh.

Ai muốn dự thi phải làm một chuyện bằng quốc-văn về tâm-lý hay về phong tục xã hội, ngắn nhứt là 80 trang giấy khổ lớn (*papier écolier*) viết một mặt, để marge một tấc.

Hạn nhận đến 31 Décembre nầy là cùng.

Cuộc thi nầy có ba giải :

Giải nhứt : một bức thêu trị giá 30$00

Giải nhì : một bức thêu trị giá 15$00

Giải ba : một bức thêu trị giá 10$00

Các bài thi cứ gởi thẳng đến ông chánh- hội trưởng hội Trí Tri Nam-định.

Hội Trí-Tri lai cảo

L. T. S. — *Bổn - báo trông cậy các bạn trong làng văn Nam-kỳ ta có giờ rãnh thì cũng nên dự cuộc thi nầy của hội Trí-Tri Nam-định mở ra (Hội Trí-Tri ngoài Bắc cũng như hội khuyến học của ta)*

Tứ đồ tường

Đêm vừa qua ở rạp hát Tây bạn Pawie-ương có diễn một vở tuồng rất đời *Tứ-Đồ-Tường*, một vở tuồng cũ từ mấy năm nay nhưng cũ mà quí giá.

Không phụ tấm lòng sốt sắng của người tổ-chức, của «áo-giờ cô-động việc giúp anh em Bình-Phú bị nạn, người đến xem cũng được đông đảo.

Võ tuồng « *Tứ Đồ-Tường* » có thể hát hoài trên sân khấu xã-hội Việt-nam nầy chừng nào lại hay chừng nấy, nhứt là nhằm buổi khó khăn như mấy năm nay « bài học » của Tứ-đồ-tường rất có ảnh hưởng cho quốc-dân lắm vậy.

Những người thủ vai tuồng trong đêm hát nầy đều xuất sắc cả mà nên khen nhứt là chú mã chính với anh « *say* » anh bợm giữa cũng hay đáo-để còn có Năm Paf thì còn nói gì nữa.

Đêm hát nầy rất có trật tự, xếp đặt đâu đó đều phân minh. Cái công ấy là của anh em Trang-kỳ mà nhứt là ông Phan-bá-Lân vậy.

Y..

PHỤ TRƯƠNG VĂN CHƯƠNG

NGÀY MAI

Có những bài :

Chấn hưng Phật giáo

Văn học và việc du lịch ông Paul Painlevé.

Và nhiều bài khác

Đêm chót Đêm chót

11 Décembre 1933

HAT CIRQUE HARMSTONS

5

Gần Gare Xe lửa Mytho

SAIGON

Chương trình từ ngày thứ Hai tới ngày 11 Décembre 1933

Chương Trình đặc biệt hơn ba kỳ trước

Mỗi ngày đều có cuộc xổ số và có trích ra 10 phần trăm số tiền vô cửa để giúp vào quĩ ban trung-ương xã-hội cứu tế ở Nam-kỳ.

Phần thưởng có :

1 cái đồng hồ vàng trị giá $ 7500

1 cái xe máy đạp — 30 00

1 bộ ghế salon — 20.00

lại thêm 1 cái máy bát và bốn món đồ khác nữa.

Hát ban ngày : Thứ Năm và Chúa Nhựt từ 16h15

Mỗi buổi tối đúng 21h15 thì khởi sự diễn tuồng.

Trẻ em ban ngày thâu nửa phần tiền

Nhớ khi vô cửa phải đòi cái số dự cuộc xổ số tùy theo hạng mình mua giấy.

Phòng ngồi riêng

và hạng nhứt 2 số

Ghế dài hạng nhứt 2 số

Ghế dài hạng nhì 1 số

Directeur : **RICHARD BELL**

Khởi sự hát tại Mytho ngày 12 décembre 1933.

Gosong ouverture 19 décembre.

DỜI NHÀ

Kể từ nay, phòng khám bịnh của quan Dr. *TRAN-NHU-LÂN*, trước kia ở đường Léon Combes, nay đã dời về đường d'Espagne, số 117 (sau dinh quan Thống-đốc Nam-kỳ).

MỚI LẠI

Laine thêu máy hiệu EVA và các thứ laine thêu tay đủ các màu. — Chỉ thêu máy và chỉ may đủ các màu : Nỉ đen may đo dài và đồ bận mùa lạnh cho trẻ em.

Hiệu **MỸ-LỢI**

16 Rue Vannier ✣ Saigon

Imp. Thanh-Mậu 5 - 7 rue de Reims = Saigon

Le Gérant : Nguyễn-văn-Sâm